

Bořetické LISTY

PROSINEC 2025 • Číslo 3

Foto: K. Dešnálová

Kdyby ty rybníky nebyly
Rybářský spolek

Hody 2025.
A co hody v roce 20XY?
Marek Herůfek

Stanislav Pazderka
* 1932 + 2025
Paměť národa

Fotogalerie

Barbora Válková a Petr Nešpor se synem Lukášem

Iveta a Tomáš Springer s dcerou Emmou

Jitka a Petr Válkovi s dcerou Nelou

Jitka Eichlerová a Petr Mareš se synem Lukášem

Fotogalerie

Marie a Stanislav Prachařovi se synem Antonínem

Martina a Josef Babáčkovi se synem Šimonem

Nikola a Lukáš Zubalíkovi s dcerou Amélie

Hasiči uspořádali Drakiádu, vítr bohužel moc nefoukal,
foto J. Michna

Fotogalerie

Na Předhodovní zpívání letos pršelo, foto J. Michna

Hodovní neděle, foto J. Michna

Krojované páry hodů 2025, foto K. Otáhalová

Fotogalerie

Komise pro životní prostředí za pomoci občanů osázela zelené pásy kolem silnice, foto J. Michna

Na podzim jsme volili v parlamentních volbách, foto J. Michna

Přijďte si i vy zahrát PubKvíz do Hospody u Linhů, foto Z. Bukovská

Za dary na Běh za burčákem děkujeme všem sponzorům – firmě RACIO a místním vinářům zpod Kraví hory, foto D. Popovská

NOVÝ PROJEKT

MAS Hustopečsko
Místní akční skupina

BOŘETICE PORÍZENÍ SVAHOVÉ SEKAČKY

Projekt „Pořízení svahové sekačky – Obec Bořetice“ je realizován za podpory Evropské unie a Místní akční skupiny Hustopečsko, z. s.

- Celkové náklady akce: 134 tis. Kč vč. DPH
 - z toho předpokládaná výše dotace: 107 tis. Kč
 - z toho předpokládané náklady obce: 27 tis. Kč

Děkujeme

NOVÝ PROJEKT

MAS Hustopečsko
Místní akční skupina

BOŘETICE DODÁVKA TRAKTORU S PŘÍKOPOVÝM RAMENEM

Projekt „Bořetice - dodávka traktoru s příkopovým ramenem“ je realizován za podpory Evropské unie a Místní akční skupiny Hustopečsko, z. s.

- Celkové náklady akce:
 2 029 170 Kč vč. DPH
 - z toho předpokládaná výše dotace: 540 000 Kč
 - z toho předpokládané náklady obce: 1 489 170 Kč

Děkujeme

Úvodník

Vážení čtenáři Bořetických listů, milovými kroky se nám kalendářní rok chýlí ke svému konci. Od posledního vydání Bořetických listů, které bylo před hodovou veselí, nastoupili děti a učitelé zpět do školek a škol, vinaři se „poprali“ se sběrem hroznů, zahrádkáři se těší z letošní úrody. Podzim letos převzal vládu rychle a rázně. Pěkných a slunečných podzimních dnů jsme si moc neužili.

Připomeňme si dění v obci v posledním půlroce. Začátkem měsíce srpna proběhly tradiční krojové hody. V letošním roce byl zvolen pouze jeden stárkovský pár, ale ten se s pomocí rodin a ostatní chasy zhostil svého stárkování zodpovědně. Všem, kteří se podíleli na organizaci, patří právem poděkování. Věřím, že v příštím roce půjde v čele průvodu stárkovských párů více.

Pod taktovkou vinařů Republiky Kraví hora proběhly akce spojené s vínem a vinobráním – Svatovavřínecké noční otevřené sklepy a Zarážení hory. 1. 11. proběhlo v areálu sklepů pod Kraví horu Putování za mladým vínem, 9. 11. znovuootevření rozhledny na Kraví hoře. Během podzimu se uskutečnil již 23. ročník Běhu za bořetickým burčákem a Běhu Bořeticemi. Na organizaci akce se podíleli členky kulturní komise, SDH a zaměstnanci obce. Pro děti byla uspořádána pod taktovkou SDH Drakiáda a koncem října

pak Lampionový průvod, který připravila kulturní komise obce ve spolupráci s SDH. 6. 11. SDH zorganizovalo Kurz první pomoci dětem. Došlo k osázení zelených pásů Komisí pro životní prostředí a dobrovolníky z řad občanů obce. Velmi se dařilo mladým fotbalistům v utkáních i mladým hasičům v soutěžích. Opět započal v místním hostinci hospodský kvíz. V knihovně se setkávají rodiče s dětmi při tvoření. Centrum 3G otevírá v dopoledních hodinách herničku pro rodiče s nejmenšími dětmi. Do konce roku (článek piši začátkem listopadu) nás čeká ještě spousta dalších akcí pro všechny věkové kategorie – setkání se seniory, vánoční jarmark, žehnání vína (tentokrát až 17. ledna 2026). V polovině prosince by mělo dojít k otevření kostela po rozsáhlé rekonstrukci. Probíhá výstavba zdravotního střediska, které by mělo být dokončeno do konce 1. čtvrtletí 2026.

Dovolte mi poděkovat za práci pracovníkům obecního úřadu, zastupitelům, členům komisí obce, zájmovým sdružením a občanům, kteří se aktivně podíleli na dění v obci.

Závěrem úvodníku bych vám všem chtěl popřát příjemné sváteční dny v končícím roce, požehnaný vánoční čas v kruhu nejbližších a vstup do nového roku pravou nohou. V příštím roce pak pevně zdraví, štěstí a spokojenost.

František Petrásek, starosta

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXII. veřejném zasedání konaném dne 17. 9. 2025:

- schválilo zasíťování pozemků parc. č. 1627/1, 1618/2, 1618/21, 1618/23 a 1618/3, v k. ú. Bořetice u Hustopečí, které jsou platným územním plánem obce Bořetice určeny k zastavění rodinnými domy a pověřilo radu obce zadáním zpracování projektové dokumentace pro výstavbu inženýrských sítí v dané lokalitě a přípravou výběrového řízení na zhotovitele stavby (jedná se o schválení záměru zasíťování dalších pozemků inženýrskými sítěmi v lokalitě Záhumenice-Příhon);
- schválilo znění Dodatku č. 2 smlouvy o dílo uzavřené dne 13. 3. 2025 mezi smluvními stranami Obec Bořetice a Js-abacus s.r.o., Hustopeče (navýšení ceny díla o 639 918,74 Kč bez DPH na částku 9 759 767,61 bez DPH, toto navýšení je mj. způsobené nutností úpravy sousedního objektu nebo instalací klimatizace v podkroví, v dodatku č. 2 je také posunut termín dokončení stavby z původního 31. 12. 2025 na 31. 3. 2026 – z důvodu provádění terénních úprav a zabezpečení sousední stavby proti zborcení).

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXIII. veřejném zasedání konaném dne 22. 10. 2025:

- schválilo přijetí dotace ve výši 119 999 Kč od Státního zemědělského intervenčního fondu na projekt „Pořízení svahové sekačky – Obec Bořetice“;
- schválilo přijetí dotace ve výši 540 000 Kč od Státního zemědělského intervenčního fondu na projekt „Bořetice – dodávka traktoru s příkopovým ramenem“;
- schválilo pořízení sekačky Bluebird FM 24-70 od firmy LEGNEX spol. s r.o., Jablonec nad Nisou, a to za cenu 132 979 Kč vč. DPH (+ doprava + olejová náplň).

Upozornění: jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta

Provozní doba obecního úřadu na Vánoce

středa 17. 12. 2025 otevřeno 7.00–18.00

pondělí 22. 12. 2025 otevřeno 7.00–11.00

Těšíme se na vás opět v pondělí 5. 1. 2026 v čase 7.00–17.00

Přístup Bořečáků k životnímu prostředí

Po dlouhých letech jsme v roce 2023 spustili provoz čistírny odpadních vod. Náklady na výstavbu byly více než 180 mil. Kč a obec bude opravdu dlouhé roky splácet úvěr. Téměř 95 % domácností je napojeno, snažíme se informovat, co vše je možné vypouštět do čističky. Mnozí spoluobčané ovšem nepochopili, že v obci máme oddílnou kanalizaci, tzn. že odpadní splaškové vody jdou do čistírny a vody dešťové vytékají přes výpustě do járku a Trkmanky.

V pátek 7. 11. naši obec navštívila bez předchozího ohlášení kontrola z České inspekce životního prostředí na základě podnětu jednoho z našich spoluobčanů. Zaráží mě, že oznamovatel zasílá svá

upozornění přímo na kontrolní orgán. Můžeme vzhledem k výsledkům očekávat i vyčíslení pokuty, která bude uhrazena z obecního rozpočtu.

V obci je šest výpustí, největší znečištění bylo zjištěno u výpusti směrem do járku. Je to pochopitelné, protože do této výpusti je svedena voda od Vrbice, od zdravotního střediska přes dědinu, dále ulice humna u Jednoty a humna od autobusové zastávky, tedy více jak polovina obce. Na doporučení kontrolního orgánu budeme nuceni přistoupit k pokutování nezodpovědných občanů.

František Petrásek, starosta

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V pátek 25. července jsem se v Ostrožské Nové Vsi a Uherském Ostrohu zúčastnila výjezdní porady knihovníků, kde jsem načerpala mnoho informací a inspirací pro moji práci knihovnice.

O prázdninách byla knihovna otevřena již v nové podobě, pěkně prokoukla a dětem i dospělákům se tu moc líbí.

Při úterním knihohraní knihovnu navštěvovaly malé děti s maminkami.

V září navštívily knihovnu děti z mateřské školy na divadélko s pohádkami, které máme půjčeno do listopadu z výměnného fondu Břeclav.

V polovině listopadu pojedou vrátit knihy z VF a vezmu opět nějaké pěkné dětské i dospělácké knihy. Vyberu také stolní hry pro všechny věkové kategorie.

Od října probíhá v knihovně Tvoření s dětmi a maminkami pod vedením Kateřiny Sadílkové.

V úterý od 9 do 10 hodin, a to každých 14 dní, je to mimitvoření a senzorické hry. Ve středu také každých 14 dní probíhá tvoření pro mladší děti ve věku 3–6 let a starší děti od 7 let. Samozřejmě je opět kapacita velmi omezená, takže kdo se dřív přihlásí, tak má své místo jisté.

Fotografie z těchto akcí najdete na facebookových stránkách obecní knihovny a na stránce Tvoření s dětmi a maminkami, kde se můžete na tyto akce přihlásit. Máme pořád plno a děti jsou moc šikovné a samozřejmě i jejich rodiče. Těšíme se na další skvěle připravené tvoření od Katky Sadílkové.

V listopadu mě čeká školení s názvem 3D brýle a virtuální realita: nové možnosti pro knihovny. V první části se seznámím s principy fungování 3D brýlí. Na projektoru bude předvedeno jejich ovládání, abych si je poté mohla sama nasadit a ponořit se do virtuálního světa. V druhé části si projdu tzv. First Steps (návod na ovládání brýlí), „navštívím“ dům Anny Frankové, katedrálu Notre-Dame nebo se prostřednictvím YouTube projdu po písčité pláži ve Střední Americe.

V prosinci ještě proběhne porada neprofesionálních knihovníků. Nakoupila jsem řadu pěkných knih, tak se budu těšit na vaši návštěvu.

Přeji všem krásné vánoční svátky.

Vaše knihovnice Lenka Grůzová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

LOMAX & Co s.r.o. Bořetice	za 10 000 Kč
Manželé Kalouskovi, Bořetice	za 400 Kč
Manželé Petr a Eva Bařinovi, USA	za 1 000 Kč
Pan Josef Kratochvíl, Brno	za 1 000 Kč
Pani Marie Jamborová, Bořetice	za 250 Kč
Paní Jaroslava Žatecká, Praha	za 500 Kč
Paní Marie Jurasová, Bořetice	za 500 Kč
Paní Veronika Šustrová, Žďár nad Sázavou	za 500 Kč
Pan Stanislav Grůza, Vrbice	za 725 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Haiku

Oldřich Damborský

Racci za pluhem
vyzobávají červy
poslední hostina
Zoraná pole
chlad padl na rybník
odlet labutí.

Slunce slábne
vlaštovky se houfují
pozdrav křídel
Hrozny zesládnou
jemné prsty sběračů
bobule těžknou

Společenská kronika naší obce

Vítejte mezi námi

duben

Ema Barták
Šimon Babáček

červenec

Lukáš Nešpor

srpen

Štěpán Antonín Esner

září

Dan Neugebauer
David Bíza

říjen

Filip Kampoš

listopad

Nikola Galousková
Pavel Horák

Jubilanti

70 let

září

Jana Zemánková
Jana Šebestová
Jaroslav Chrástek

listopad

Václav Vyhňák

prosinec

Zdeňka Kuchyňková

75 let

září

Ladislav Jisl

80 let

listopad

Zdenka Kynclová

85 let

prosinec

Jaroslav Novák

90 let

září

Ludmila Macháčová

říjen

Marie Langerová
František Jurkovič

listopad

Anna Herzánová

Všem srdečně gratulujeme
a přejeme hodně zdraví.

Z našeho středu navždy
odešli

srpen

Peter Zigo
Radek Vala
Štěpánka Nováková

září

Blanka Andrlíková
Jaroslav Grégr

říjen

Vlasta Hříbová

listopad

Petr Straka
Anna Petrásková

Oslavenkyně paní Anna Herzánová

Oslavenkyně paní Marie Langerová

Oslavenec pan František Jurkovič

Oslavenkyně paní Ludmila Macháčová

SAMI SOBĚ

Kdyby ty rybníky nebyly

Pro některé nepoznaná krása naší obce, pro jiné útočiště, kde si vyčistí hlavu a nasají energii. Přesně to jsou bořetické rybníky a jejich okolí. Kus přírody kousek za „barákem“. Nejen rybáři využívají rybníky ke svému koníčku, i ostatní občané moc rádi tyto lokality navštěvují.

Rádi bychom touto formou poděkovali všem, kteří rybníky a okolí navštěvují, že udržují pořádek, odnáší své odpadky a uklízí po čtyřnóhých mazlíčcích. Není to pro všechny samozřejmost, a tak si vážíme toho, že je u rybníků hezky čisto. Pomáhá nám to i v následné údržbě okolí.

Ale nejen rybáři stojí za celou krásou našich rybníků. Z dotací Obce Bořetice se hradilo krmivo pro ryby a finančně se zajistilo pořádání dětských rybářských závodů. Děkujeme obci jak za finanční dotaci, tak i za perfektní spolupráci v průběhu celého roku.

Velké díky patří také mysliveckému spolku, podnikatelům a členům, kteří jakkoliv pomohli nebo podpořili náš spolek. Nebudeme raději jmenovat, abychom na nikoho nezapomněli.

Již zmíněné dětské rybářské závody se každoročně pyšní velkou účastí. Jsme rádi, že mají děti zájem a daří se nám tuto hezkou

tradici udržet. V letošním roce se závody uskutečnily 31. 5. 2025, na děti čekala bohatá tombola, občerstvení a každý malý rybář si mohl odnést jednu ulovenou rybu. Aby dospělí nepřišli nazmar, pořádal spolek také „dospělácké“ rybářské závody. Ty se uskutečnily už 9. a 10. 5. 2025 a jednalo se o noční rybářské závody.

Další důležitou činností rybářů je nasazování ryb. Každým rokem stojí zarybnění rybníků přes 100 000 Kč, což je hrazeno čistě z členských příspěvků rybářského spolku. Veškerá ryba byla opět dodána Rybářstvím Hodonín.

Zkrátka a dobře, rybníky nejsou příjemným útočištěm jen pro nás, rybáře a občany Bořetic, jsou především důležitou lokalitou pro zvěř a rostliny. A na tuto věc nezapomínáme, proto se o rybníky i okolí staráme s nejlepším úmyslem.

Rybářský spolek Bořetice přeje všem krásný závěr roku 2025 a šťastný vstup do roku následujícího. Na viděnou u vody.

Petrův zdar!

Rybářský spolek Bořetice

CENTRUM 3G se těší na Vánoce

Podzimní část našeho znovuotevření po letních prázdninách jsme zahájili společně s našimi seniory v úterý 2. září. Při kávě a čaji jsme si popovídali o prázdninách, krojových hodech a probrali spoustu důležitých věcí s pěstováním ovoce, zeleniny na našich zahrádkách.

Naši milí starší spoluobčané, je vám doma smutno, jste sami nebo si chcete trochu oddechnout od každodenního domácího ruchu s vaší drahou polovičkou? Tak přijďte každé úterý mezi nás anebo přijďte s drahou polovičkou. Těší se na vás Jana.

Pokud byste chtěli do centra přijít a nemůžete ze zdravotních důvodů, zavolejte paní Procházkové na telefon 721 749 465, rádi vás do centra a z centra přivezeme.

Středeční dopolední zájem o naše centrum patří maminkám a jejich dětem. Jsou velmi hojně navštěvované a my jsme za to velmi rádi. Těšíme se z každého nového přírůstku.

Neděle, kdy se naše centrum proměnilo na krásnou předvánoční atmosféru, byla 12. 10. a patřila našim návštěvníkům, občanům a všem, kteří si chtěli udělat památeční fotku nebo milý vánoční dárek pro své nejbližší. Velké díky patří šikovné paní fotografce Markétě Uhlířové, která dovede z našeho malého centra vytvořit překrásnou vánoční scénu na pořízení fotek návštěvníkům a zájemcům z centra. Nikam nejedít a mít krásnou vzpomínkovou fotku na letošní Vánoce. Kdo by nechtěl.

Měsíc listopad již jako každoročně začal s přípravou pečení našich seniorů na každoroční tradiční jarmark. Je milé vidět, jak naše

seniorky pečou, sdělují si svoje zkušenosti s pečením. Nějak nás to pečení víc baví v tak přátelském a společném kolektivu.

S našimi dětmi jsme tvořili v dílničce při jarmarku v sobotu 29. 11. Malovali jsme obrázky, společně vyráběli drobné dárky maminkám, tatínkům, babičkám, dědečkům, strýcům, tetám... prostě dárky pro všechny.

Na jarmarku jsme mimo her a dalšího vánočního tvoření prodávali drobné vánoční cukroví, které naše šikovné seniorky společně vytvořily, a tím pomohly centru s jeho provozními náklady. Moc vám za to děkujeme!

Děti si v tento pěkný jarmareční den vytvářely to, na co měly zrovna chuť, nebo si jen tak hrály.

A máme tu opět nejkrásnější svátek v roce Vánoce. Můžeme se ohlédnout a v myšlenkách si připomenout vše, co nám tento rok 2025 dal. A těšit se na příchod nového. My už plánujeme, kam se v roce 2026 podíváme. Chcete jet s námi? Tak přijďte mezi nás.

Přejeme vám všem krásné Vánoce plné pohody, lásky a radosti v kruhu rodiny a přátel.

Do nového roku štěstí, zdraví... Ať je nám všem hezky. Ať máme ty nejpohodovější Vánoce a v roce 2026 opět s radostí na viděnou.

Za celé Centrum 3G Lucie Dufková, předseda spolku

Velké dík patří Obci Bořetice a firmě LOMAX & Co s.r.o. Bořetice za naši podporu.

LOMAX

Hody 2025. A co hody v roce 20XY?

Hody letos proběhly naprosto hladce. Byly krásný. Chtěl bych poděkovat Mirkovi Náležinskému (mladšímu) a Danči Dofkové, že na poslední chvíli vzali břímě stárkování a byli tak jediným stárkovským párem. Na pozadí samozřejmě fungovala podpora bývalých stárků, sklepníků a dalších lidí z chasy.

Hody byly opět virální! Oblékání naší první stárky zhlédlo přes 300 000 lidí (viz QR kód). Děkuji Sarah Horákové z Velkých Pavlovic za propagaci Bořetic! Naše hody propagoval na sociálních sítích také mladík, který má přezdívku Slavic Bro a je z amerického státu Texas. Thanks, Bro!

Tohle je moc pěkný. Fakt! Ale aby se stárkovská krize neopakovala, je na nás, občanech Bořetic, aby se v Bořeticích opět vybudovala silná chasa, ve které budou osoby ochotné stárkovat a postarají se o kontinuitu hodů. Stárkovat v jednom páru je totiž opravdu organizační extrém.

Proč?

Protože hody jsou největší kulturní bořetickou tradicí. Také jsou nejstarší tradicí! Vždyť hody byly dříve, než:

> Laurin & Klement založili svou firmu na jízdní kola a motocykly (1895), a spojili se s plzeňskou Škodou s cílem vyrábět automobily (1925),

> český skladatel Antonín Dvořák napsal Slovanské tance (1878),
> se narodil první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk (1850),
> Napoleon vyhrál u Slavkova Bitvu tří císařů (1805),
> skončila válka za nezávislost Spojených států amerických (1783),
> James Cook objevil a zmapoval Hawai (1778).

První zmínka o hodech v Bořeticích je z roku 1777, kdy byl během hodů zabit šohaj ze sousedního Kobylí. Takže hody byly s největší pravděpodobností i předtím.

Co je třeba?

Přesvědčit mladé Bořečáky (a jejich rodiče), že je bezva chodit v kroji. Poté učít mladé zpívat, verbovat a tančit. Učit je základům naší tradice a lásce k bořecké vísce, postupně předávat hodové a stárkovské řemeslo, a tak dále.

V okolních vesnicích fungují folklorní kroužky pro úplný špunty, kde se učí tančit, zpívat a verbovat. Takže co začít úplně z gruntu? Je v Bořeticích někdo, kdo by s tím chtěl něco udělat? Bořecké hody vás potřebují.

Marek Herůfek

Jak je to s místními čápy?

V posledním čísle jsem psal o tom, že je nás v obci o čtyři občany více. Jednalo se o čápy, kterým jsme připravili dvě hnízda na betonových sloupech. Jedno postavil starosta Petrásek u Svodnice před více než 20 lety s pěkným hnízdem, které však čápy nepřilákalo. Bylo to pravděpodobně pro sousedství s železnicí. Druhé hnízdo připravil pan Sadílek také na betonovém sloupu, na kterém upravil také hnízdo, které si letos našel čáp a upravil si jej. Pak za ním přiletěla partnerka, snesla dvě vejce a vyseděla dvě čápaty, o které se pak oba staří čápi starali až

do letošního léta, kdy se jeden z rodičů ztratil a jeden se již o čápaty nestačil postarat. Pak zmizelo i jedno z čápat. Začala se o ně zajímat paní Náležinská, která o tom informovala středisko v Rajhradě, které se stará o opuštěná nebo zraněná zvířata. Z Rajhradu přijeli s plošinou a mladého čápa odvezli. Pan Sadílek se o jeho osud zajímal a bylo mu řečeno, že mladý čáp roste a je zdravý.

Václav Petrásek

Přiletěla kometa. Bude válka?

Naši předkové věřili, že když se na obloze objeví kometa, bude válka. Na tuto otázku může dát odpověď až budoucnost. Dne 22. 10. 2025 měla být kolem 20. hodiny spatřena i pouhým okem večer kometa. Abych vyloučil vliv veřejného osvětlení, odešel jsem na cyklostezku za kostel. Bylo však zataženo, a tak jsem kometu nespatriil.

7. září bylo možné spatřit další astronomický úkaz: úplné a krvavé zatmění měsíce. V neděli 7. září vyšel kolem půl osmé nad východní

obzor úplňkový měsíc celý ponořený do zemského stínu. Na pozorování bylo málo času, neboť už krátce před devátou úplné zatmění skončilo, ale bylo možno pak sledovat, jak tmavý zemský stín ustupuje z měsíčního disku.

Václav Petrásek

Stanislav Pazderka * 1932 + 2025

„Nikoho nezajímalo, kolik se sklídí. Ale co ti určili, to jsi musel dodat. Tenhle systém byl likvidační.“

- narozen 6. listopadu 1932 v Bořeticích na jižní Moravě,
- v Bořeticích rodina vlastnila hospodářství se šesti hektary polností a půl hektarem vinic,
- perzekuce rodiny za kolektivizace,
- Stanislav Pazderka strávil 26 měsíců v PTP,
- otec Jan Pazderka půl roku vězněn,
- bratr Josef Pazderka v řadu Tovaryšstva Ježíšova,
- bratr Josef Pazderka se v Londýně věnoval československým emigrantům žijícím ve Velké Británii,
- od roku 1970 žil pamětník v Olomouci,
- zemřel 21. října 2025.

Přesně 101 let hospodařil rod Pazderků na gruntu č. p. 100 v Bořeticích. Na kopcích pěstovali vinnou révu a na rovinách obdělávali své polnosti. Až komunistický režim a jím řízená kolektivizace rodinu o vše připravily a v roce 1959 pod nátlakem vstoupili do jednotného zemědělského družstva (JZD). Hlava rodiny Jan Pazderka už měl tehdy za sebou půlroční vězení a jeho nejstarší syn Stanislav jako „politicky nespolehlivý“ 26 měsíců v pomocných technických praporech (PTP) strávených pracemi na různých stavbách.

Stanislav Pazderka v PTP v roce 1954 v Pardubicích.

Pazderkové krácející čtyřmi stoletími

Stanislav Pazderka se narodil 6. listopadu 1932 v Bořeticích na jižní Moravě jako nejstarší z osmi dětí rodičům Janovi a Marii Pazderkovým. V archivech se pamětník svých předků dopátral už od roku 1630, kdy žili v nedalekých Čejkovicích. Jeden z předků se v roce 1858 usadil na hospodářství č. p. 100 v Bořeticích, kde také Stanislav Pazderka přišel na svět. Jeho rodiče tam obdělávali šest hektarů polností a půl hektaru vinic.

Za nacistické okupace

Stanislav chodil do místní obecné školy, pomáhal na rodinném hospodářství a také cvičil v organizaci Orel. Velkou část dětství prožil v období Druhé světové války, kdy území Čech a Moravy okupovalo nacistické Německo. Pamětník vzpomíná na místní židovské občany. Zatímco části rodiny Veisteinovy se podařilo odcestovat do Palestiny, Kateřina Veisteinová zůstala a v dubnu 1942 zahynula v koncentračním táboře. Zemřela také celá rodina Druckerova. Otec krátce před nástupem do transportu spáchal sebevraždu, zatímco manželka Kateřina, provdaná dcera z vedlejších Brumovic a synové Otta, Bedřich, které pamětník dobře znal ze školy, zahynuli rukou nacistů v koncentračních táborech. Válku nepřežil ani pamětníkův strýc Cyril Petrásek, který byl nasazen na práci do Německa a následně do Štýrského Hradce. Podařilo se mu uprchnout a přidat se k jugoslávským partyzánům, v jejichž řadách padl.

Další vzpomínky Stanislava Pazderky se vážou ke konci Druhé světové války. V dubnu 1945 do obce přišli ustupující němečtí vojáci, kteří si v Bořeticích vytvořili obranné stanoviště. Následně sovětské letci obec vybombardovali. Několik domů bylo tehdy zničeno a o život přišli tři místní občané – Bohumil Dufek, Václav Kuchyňka a Marie Hajmonová. Pazderkovi se tehdy ukrývali v předem vykopaném bunkru a následně se přemístili do velkého vinného sklepa nedaleko nádraží, kde zůstali dva dny. Němci mezitím ustoupili, a tak otec a Stanislav, jako nejstarší syn, odešli na hospodářství nakrmit dobytek. V domě už ale měli několik sovětských vojáků. „Jeden poručík na otce vytáhl pistoli a vystrkal ho ven za stodolu, aby mohl sebrat naše ukryté zásoby,“ vzpomíná pamětník.

Krátce poté rodiče poslali 12letého Stanislava do sklepa u vinic pro víno. Zažil tehdy otřesný zážitek, jehož obrazy mu v paměti zůstaly až do konce života. Za obcí narazil v příkopě na shořelý německý polopásový transportér. „Šofér ohořelý na volantu, další mrtví vedle a další dva se snažili odplazit a zemřeli. Jeden byl v příkopě a druhý ležel na poli. Bylo to pro mě šokující. Čtyři mrtví lidé,“ vypráví Stanislav Pazderka.

Rodina pak v domě našla nevybuchlé bomby svržené sovětskými letadly. „Měli jsme výhodu, že strop i půda byly dřevěné. V jedné místnosti do ulice se našly dvoukilové, tříkilové bombičky s vrtulkou. Jak prorazily strop, tak spadly na podlahu a trochu probily desky a zůstaly zaklíněné. Do druhé místnosti spadly větší bomby asi pět až sedm kilo. Taky tam byla dřevěná podlaha i strop. Pod podlahou byl násep škváry, do níž bomba zapadla. Našli jen díru, tak to zahrabali. Potom asi po pěti nebo sedmi letech se dělaly nové podlahy a bomba se tam našla. Pán Bůh zaplať, že to nevybuchlo.“

Nejprve poslali syna do PTP

Po měšťanské škole ve Velkých Pavlovicích Stanislav vystudoval dvouletou rolnicko-vinařskou školu v Bzenci, kterou dokončil v roce 1950, a pak jako budoucí dědic hospodářství pracoval doma. To už ve státě dva roky vládla komunistická strana. Rodiče a zvláště otec jako člen Československé strany lidové rozhodně nepatřili mezi její příznivce. Otec se také velmi rychle dostal na „černou listinu“ místních funkcionářů. S manželkou nechodil k zmanipulovaným volbám a v roce 1950 odmítl podepsat Stockholmskou výzvu. Ta sice žádala bezpodmínečný zákaz atomových zbraní jako nástroje k zastrašování a hromadného vyhlazování obyvatelstva, ale v Československu s ní udělali kampaň, kterou museli všichni včetně dětí podepsat. Odmítnuvši (pouze 501 občanů) stát evidoval.

Otci také nepřidalo vystoupení na schůzi KSČ v Brumovicích, kde kritizoval politické směřování země. Krom toho rodiče, stejně jako většina ostatních odmítali vstoupit do JZD. Rodině proto nastavili neúměrné dodávky zemědělských komodit. „Nikoho nezajímalo, kolik se sklídí. Ale co ti určili, to jsi musel dodat. Tenhle systém byl likvidační,“ dodává pamětník.

Když v říjnu 1953 Stanislav narukoval na povinnou vojenskou službu, zařadili ho do PTP, kde „politicky nespolehliví“ vojáci dostali místo zbraní krumpáče, lopaty a zednické lžíce, aby sloužili jako levná pracovní síla. Stanislav Pazderka pak prošel několika stavbami na různých místech republiky. S dalšími vojáky většinou spával v dřevěných ubikacích. Pracoval tak v Novákách ve středním Slovensku, Zvolenu a Pardubicích při stavbě letiště. V květnu 1954 pomocné technické prapory jako politické kárné jednotky zrušili a jejich vojáky přiřadili do technických praporů (TP). Stanislav Pazderka ale vzpomíná, že se pro ně prakticky nic nezměnilo. V prosinci 1955 byl po 26 měsících propuštěn domů.

Poté uvěznilo otce

Otec se ani zařazením syna do PTP nenechal zastrašit, a tak ho na začátku srpna 1956 zatkl a následně za politickou činnost odsoudili na tři měsíce vězení a po dalším soudu ještě za zabití telete pro domácí potřebu k dalším třem měsícům. Prošel věznicemi v Brně na Cejlu a v Kuřimi. Rok po jeho návratu z vězení vstoupila i většina odpůrců do JZD. V bezvýhodné situaci v roce 1959 také rodina Pazderkova. „Odvedli nám pak dobytek, krávy, odnesli pšenici a krmení,“ vzpomíná pamětník a dodává, že otci sebrali rovněž jeho vinný sad a jako náhradu mu dali jiný s mnohem horší výnosností.

Bratr emigroval

Stanislavův o dva roky starší bratr Josef se chtěl stát knězem. Odmítl ale studovat státem kontrolovanou teologickou fakultu v Litoměřicích. Místo toho nejprve pracoval v uhelných dolech v TP a potom v různých dělnických pozicích. Až v politicky uvolněném roce 1968 byl přijat do řeholního řádu Tovaryšstva Ježíšova a nastoupil na noviciát v St. Andře v Rakousku. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa se rozhodl v Rakousku zůstat. V červnu 1974 byl v Innsbrucku vysvěcen na kněze. O rok později odešel do Londýna, kde se následně věnoval československým emigrantům žijícím ve Velké Británii. Pravidelně nicméně jezdil do Vídně, kam také opakovaně pozval rodiče. Několik žádostí však úřady rodičům zamítly, a otec se tak setkání se synem již nedočkal, protože zemřel v roce 1974. Matka se sice s Josefem nakonec sešla v roce 1975, ale další návštěva už se neuskutečnila. „Když potom maminku pozval další rok, tak měla tak strašnou radost, že se vyvrátila. Měla mozkovou příhodu,“ vypráví pamětník a dodává, že

maminka na následky mozkové mrtvice zemřela o několik měsíců později.

Setkání

Po vstupu rodiny do JZD pracoval Stanislav Pazderka ve státním statku. V letech 1957 až 1961 dálkově vystudoval Střední zemědělskou školu a od roku 1976 až do odchodu do penze pracoval v Sempře Olomouc. V roce 1962 se oženil s Helenou Bocvanovou, s níž měl pak syny Petra a Pavla. Od roku 1970 žije rodina v Olomouci.

Se svým bratrem Josefem se pamětník stýkal během dovolených u Balatonu v Maďarsku. Vždy domů přivezl nějaké samizdaty – režimem zakázanou literaturu, kterou půjčoval přátelům a známým. V roce 1986 dokonce Stanislav Pazderka dostal povolení k návštěvě bratra v Londýně. O necelé tři roky později se komunistický režim v Československu konečně zhroutil. Bratr se v roce 1991 vrátil a pracoval pak jako ekonom České provincie Tovaryšstva Ježíšova. Rodina dostala zpět své pozemky, které jsou dnes v pronájmu. Stanislavu Pazderkovi ale vadí, že komunistickou stranu tehdy nezažili a že se v roce 2018 opět dostává zpět k moci.

Zdroj: www.pametnaroda.cz

Stanislav Pazderka

Smuteční řeč z pohřbu pana Pazderky

Drazí přátelé,

kteří jste se do zdejšího chrámu sv. Urbana přišli rozloučit s panem Stanislavem Pazderkou. Dovolím si připomenout realie jeho života. Narodil se 6. 11. 1932 v Bořeticích do rodiny zemědělců, která se hlásila ke katolické církvi. Také se podle toho snažila žít. Bylo nás osm sourozenců, bratr Josef byl katolický kněz. Doba jeho dospívání byla náročná. Světová válka, komunistický převrat a perzekuce lidí, kteří tomuto režimu nefandili, kam také patřila naše rodina. Toužil po svobodě a vzdělání. Místo toho byl odveden do nechvalně známých oddílů PTP, kde pracoval na budování vojenských letišť. Po dvou letech se vrátil do Bořetic a začal pracovat v místním státním statku. S ředitelem toho podniku brzy odešel do Olomouce, která se mu stala domovem až do dneška. Zde dálkově vystudoval střední zemědělskou školu a pracoval na několika pracovištích jako zootechnik. Tuto pozici nakonec zastával i v květinářském podniku Sempira Olomouc, odkud v 60 letech odešel do důchodu. Se svojí ženou Helenou a dvěma syny v aktivním věku vystřídali různé bydlení, nakonec vystavěli rodinný dům, kde dožili. Dlouhý čas důchodu, 33 let, byl velmi činorodý. Velká zahrada u domu a druhá v Holici byly jeho radostí. Zájem o historii a genealogii mu bohatě naplňoval život. Cesta do archivu do Brna mu přivodila těžký úraz – ztrátu zdravého oka. Téměř nevidomý, přesto neztratil zájem o svět kolem sebe. Díky němu máme zpracované rodo-

kmeny obou rodičů – Petrásků i Pazderků a mnoho dalších materiálů. Gratulace k narozeninám a svatbám se staly legendou. Pravidelně přispíval do Bořetických listů a v závěru i pomocí svojí vnučky Nikol. Všechno dění v naší široké rodině – cesty na Balaton, rodinný výlet na Pálavu, svatby, hody, pohřby, cestu do Londýna za bratrem Josefem, cestu do Polska za papežem, svatořečení v Římě – intenzivně prožíval a dokumentoval. Samozřejmě, že život je daleko širší a nebyli jen radosti, ale i hodně smutku i hořkosti. Tak nějak život také chodí.

Na závěr dovoluji osobní poděkování. Bez něj by můj život i život mojí rodiny byl značně ochuzen. Naše rozhovory byly o politice a ovšem, co život přináší. Ale také o tom, co nás přesahuje. Tak mne přichází na mysl krásná invokace z křížové cesty: „Přicházejí okamžiky, kdy na nás jako těžký balvan dopadne pocit neúspěchu, marnosti, vlastní zbytečnosti. Nedej, Pane, abychom uvázli v takových temných chvílích. Víme, že všechno je v tvých rukách a nebudeš nás vážit podle našich úspěchů nebo neúspěchů, ale podle věrnosti a lásky, s níž jsme šli za tebou“.

Slávku, ty už víš, jak to je, už jsi Božích rukou. A my zatím putujeme do Božího království a věříme, že tam se naše cesty sejdou. Tak, pane bratře, dnes už naposled: S Pánem Bohem.

Cyril Pazderka

Jak to bylo s rozhlednou

Vážení občané,

Kravihorská republika začala bourat rozhlednu bez posudku statika. Poslední posudek jsem předal kravihorcům, ve kterém je konstatováno, že nosná konstrukce je bez závad a že závady jsou jen na schodišti. Rozhlednu postavil dlouholetý, úspěšný starosta, který dovedl obec v roce 2005 v soutěži vesnické roku až do vítězství v České republice a v roce 2006 do Evropské podobné soutěže ARGE. Na památku těchto vítězství i podle jeho návrhu a projektu Ing. Šalpachty. Starosta udržoval sám rozhlednu a okolí. Ve Velkých Pavlovicích musela být rozhledna Slunečná již několikrát opravována pro závady na nosné konstrukci, ale vždy opravena a nezbourána.

Prosím občany o pomoc se záchranou rozhledny i přes to, že stavební úřad doporučil její zbourání, o které se velmi snaží dva kravihorci bez posudku statika s odůvodněním, že rozhledna je majetkem KHR a ke zbourání stačí jen žádost majitele.

Rozhlednu jsem stavěl v době, kdy jsem byl i prezidentem KHR a neodpustím si nikdy, že jsem ji stavěl ne za obec, ale za KHR pro její propagaci. Rozhlednu jsem stavěl svépomocí 3 tesaři vedených panem Sýkorou, zaměstnanců obce a starosty V. Petráska podle jeho návrhu a statika Ing. Šalpachty. Proto byla i cena stavby 380 000 Kč (V. Pavlovice několik milionů). Naše rozhledna byla

první v okolí a teprve po 10 letech začaly vznikat rozhledny další. Byl jsem celý život zaměstnancem energetiky, a proto jsem na rozhlednu použil na základní nosné prvky elektrické impregnované sloupky a jejich ukotvení v zemi (betonové patky tak, že dřevěné sloupky se nedotkly zeminy, a proto drobné závady byly podle několika statických posudků jen v nadzemní části schodiště bez velkého vlivu na statiku rozhledny).

Dva hlavní organizátoři bourání byli Jan Hempl a Karel Pilař s jejich přísluhovači. Jan Hempl prohlásil na jednom zastupitelstvu po mé připomínce k bourání, že by oprava stála 100 000 Kč a že ji proto raději zbourají a postaví za 7 milionů novou. Karel Pilař na mou připomínku u jeho sklepa, že se bourá bez posudku statika, prohlásil, že přece nedá 30 tisíc za posudek statika. Byl u toho i pan Kalousek. Oba si myslí, že za to bourání si zaslouží úctu občanů. Na záchranu rozhledny jsem vyhlásil petici, kterou podepsalo několik desítek občanů. Za tu snahu o opravu rozhledny jsem byl vyloučen z KHR dopisem Pilaře a Nováka, že bagatelizují stav rozhledny, že mě milostivě ponechávají titul „emeritní prezident na furt“. Všechny dokumenty jsou uloženy v mém archivu a můžu je komukoliv poskytnout k nahlédnutí.

Václav Petrásěk

Reakce Republiky Kraví hora na článek Václava Petráska

Vážené občanky, vážení občané, rádi bychom reagovali na článek pana Václava Petráska, který vychází v tomto čísle Bořetických listů pod názvem „Jak to bylo s rozhlednou“ a děkujeme redakční radě, za možnost na tuto skutečnost reagovat. Článek obsahuje řadu nepřesností, neúplných informací a faktů, které mohou čtenáře uvést v omyl. Proto považujeme za důležité uvést věci na pravou míru.

Rozhledna nebyla zbořena. Probíhá rekonstrukce, jejímž cílem je zachovat symbol Kraví hory v bezpečné a dlouhodobě udržitelné podobě. V tuto dobu, kdy čtete tento článek, je již rozhledna opět v provozu. Statický posudek, na který se pan Petrásek odvolává, pochází — pokud si dobře vzpomínáme — z roku 2017 a neodpovídá současnému stavu stavby, což bylo patrné i při běžném pohledu. Rozhodnutí o rekonstrukci padlo po zhodnocení technického stavu, kdy se ukázalo, že většina dřevěných částí je po letech provozu zasažena hnilobou a napadením, k čemuž není třeba statického posudku, jelikož tyto vady jsou zjevné na pohled. Jedině impregnované nosné sloupky zůstaly v dobrém stavu.

Z tohoto důvodu jsme zvolili kompromisní řešení — rozhlednu snížit o dvě patra, vyměnit poškozené části a zachovat charakter původní stavby. Nejde tedy o „bourání“, ale o záchranu konstrukce v nové, bezpečné podobě, která bude důstojně reprezentovat Kraví horu.

Je pravdou, že se starosta a prezident v počátcích o rozhlednu staral, nicméně veškeré opravy a údržbu v dalších letech již na své náklady zajišťovala Republika Kraví hora a nebyly to malé částky.

Všechny kroky byly projednány a schváleny členskou schůzí RKH dne 7. července 2025. Spolek funguje demokraticky, o všech zásadních věcech se hlasuje a z jednání existují řádné zápisy.

Označování jednotlivých členů za „hlavní organizátory bourání“ nebo „přisluhovače“ považujeme za nepravdivé a vůči členům neuctivé.

Je pravda, že jsme původně zvažovali i možnost výstavby nové rozhledny podle nového projektu, jehož rozpočet činil přibližně 2,5 milionu Kč, nikoliv „7 milionů“, jak se v článku uvádí. Nakonec jsme ale právě s ohledem na úctu k historii i rozumné hospodaření zvolili cestu opravy. Dále však pracujeme na projektu nové rozhledny, která by měla do budoucna nahradit tu stávající. Držte nám palce, aby se nám to podařilo.

Rekonstrukce je financována z prostředků Republiky Kraví hora a s velkou podporou obce Bořetice, která schválila dotaci ve výši 300 000 Kč. Za tento příspěvek děkujeme. Celkové náklady se odhadují na cca 400 000 Kč. Doplatek za rekonstrukci rozhledny bude ze své pokladny hradit republika Kraví hora.

Pan Václav Petrásek v článku uvádí, že mu byl titul emeritního prezidenta milostivě ponechán. Rádi bychom připomněli, že označení „emeritní prezident“ má od počátku pouze symbolický charakter. Tento titul byl udělován jako projev úcty a uznání osobnostem, které se zásadním způsobem podílely na založení a rozvoji Republiky Kraví hora.

V souvislosti s opakovaným verbálním napadáním činnosti spolku a hanobením jeho dobrého jména ponecháváme nyní na uvážení samotného pana Petráska, zda po svých veřejných výpadech vůči Republice Kraví hora považuje za důstojné tento titul nadále přijímat a vážit si jej.

Zároveň považujeme za důležité připomenout, že rozhodnutí o ukončení jeho členství ve spolku bylo přijato na základě dlouhodobých neshod a opakovaného porušování stanov, nikoli kvůli odlišnému názoru či osobním postojům pana Petráska.

Ano, jedna z pravd je, že můžete nahlédnout do jeho archivu — přece jen si přivlastnil a považuje za své osobní vlastnictví veškerou dokumentaci od samotného založení republiky.

Spolek Republiky Kraví hora bude i nadále hájit své jméno, tradice a hodnoty, na nichž stojí jeho činnost i vzájemná úcta všech členů.

Jsme přesvědčeni, že diskuze o budoucnosti a reakce na podněty jiných stran má probíhat uvnitř spolku, nikoliv prostřednictvím osobních výpadů v tisku. Pokud má pan Petrásek — nebo kdokoli jiný — návrhy, nápady či připomínky, může je kdykoliv předat přímo současnému výboru RKH. Jsme otevření spolupráci a rádi přijmeme jakýkoli konstruktivní podnět, který pomůže Kraví hoře dále růst.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem vinařům a obci Bořetice, kteří aktivně spolupracují s Republikou Kraví hora a svou činností a financemi přispívají k chodu a rozvoji vinařské turistiky v Bořeticích.

S úctou

Republika Kraví hora, z.s.

Z archivu kronikáře

Při pátrání v mikulovském archivu, v archivu četnické stanice Kobylí byl nalezen tento záznam.

Dne 11. května 1938 odpoledne byla nalezena v domě Václava Chrástka v Bořeticích č.p. 69, s.o. Hustopeče, v západní straně obce Bořetic, kostra dospělé osoby, která byla zakopána nad vinným sklepem v hloubce 3–4 m.

Na tomto místě byl od pradávna pouze vinný sklep s lisovnou. Teprve v roce 1935–1936 nynější majitel Václav Chrástek vrstvu země do hloubky asi 3 m od vinného sklepu vykopal a vyvezl, aby si tak zřídil dvorek a z přední části lisovny postavil obytný domek.

Ježto kostra byla uložena nad klenutím vinného sklepa, zůstalo toto místo při kopání a vyvážení země v roce 1935 nedotčeno.

Dne 11. května 1938 odpoledne chtěla si Marie Šumberáková, tchýně Václava Chrástka, nakopati u vinného sklepa žlutou hlínu (mazanici), kde po odkopání menší vrstvy hlíny lidskou kostru objevila.

Podle znatelných obrysů složení půdy byl hrob, v němž byla kostra uložena, 50–55 cm široký.

Dne 12. května 1938 dostavil se na místo nálezu Josef Zezulák, odborný učitel z Vel. Pavlovic, který jest pověřen státním archeologickým ústavem v Brně k zjišťování a sbírání nálezů, a jako odborník zjistil, že se jedná o kostru silného muže, typu mongolského, ležící v zemi 50–70 roků. Dále zjistil, že v daném případě šlo o smrt násilnou, kde oběť svedla s pachatelem tuhý boj, ježto na rukou na kostech vřetených a loketních, byly nalezeny stopy po úderech nějakým předmětem a kosti žeberní byly polámaný. Lebka byla úplně neporušená.

Mrtvola tohoto muže byla do hrobu uložena úplně nahá, ježto u kostry nebylo žádných známek po šatstvu nalezeno.

Při vyšetřování případu bylo zjištěno toto: Nejstarší občanka Bořetic Josefa Bzenecká 97 roků stará, vdova po řídícím učiteli v Bořeticích č.p. 127 bytem, udala, že před pruskou válkou, v letech 1862–1863 přišla do obce Bořetic jistá žena z Uher a hledala svého muže, který do zdejšího kraje honil a prodával bagouny.

V obci Bořeticích však veškerá stopa po jejím muži zmizela, proto tuze naříkala a vrátila se domů. Od té doby kolovala v Bořeticích pověst, že domnělý muž-bagounář, jak se všeobecně mluvilo, byl v Bořeticích oloupen a zavražděn.

Dále udala Josefa Bzenecká, že jako pachatelé této vraždy měli být jistý rolník Suský, který byl v té době starostou obce, a František Kuchyňka, který byl obecním radním. Tuto okolnost potvrzuje Bzenecká tím, že nějaká občanka Šťavíková, která zemřela koncem

19. století, vyprávěla, že její muž, když byl na smrtelném loži, svěřil se své manželce, aby ulehčil svému vědomí, že snad byl svědkem této vraždy a pachateli měli být tehdejší starosta Suský a radní František Kuchyňka.

K tomu nasvědčovala i okolnost, že vinný sklep, nad nímž byla kostra nalezena, byl majetkem tehdejšího starosty Suského, který sklep v roce 1872 prodal Tomáši Jakubcovi, zemřelému v roce 1937, ve věku 83 let.

Podle paměti Josefy Bzenecké, po prodeji sklepu Suský brzy zemřel již jako vdovec a tehdy jeho dospělé dvě dcery odešly do ciziny, takže z této rodiny již není žádných příbuzných.

Domnělý spolupachatel František Kuchyňka podle udání výměnkářky Terezie Kuchyňkové z Bořetic č.p. 79, byl bratr děda jejího zemřelého muže a zemřel v roce asi 1893.

Podle výsledků vyšetřování jest míti za to, že v daném případě bude se skutečně jednat o kostru tehdy záhadným způsobem zmiřelého a zavražděného uherského obchodníka s bagouny.

Nalezená kostra byla uložena na místním hřbitově v Bořeticích.

Okresnímu úřadu v Hustopečích opis předložen.

Uloženo v archivu kronikáře Bořetic Václava Petráska

Poznámky k policejní zprávě:

Bagoun: Maďarské plemeno sádelnatého prasete vepře domácího, paseného v 19. století na pastvinách v Uhrách.

Bagounář: Majitel stáda prasat, které hnal z Uher až na Moravu, kde měl obchodní místní pomocníky, kteří mu pomáhali rozprodat vepře místním zájemcům. Platba za vepře se konala však až na podzim po vykrmení prasat. Na podzim chodil majitel (bagounář) po obcích, kde nechal na jaře vepře a ve spolupráci s místním spolupracovníkem vybíral peníze za vepře. Bagounář proto měl vždy u sebe velký obnos peněz, a to mělo často lákat místní na jejich uloupení. To byl také asi důvod této vraždy.

Starosta Suský a radní Kuchyňka: Pátral jsem v archivu obce, kde jsou uvedeny čísla domů a jejich majitelů, ale tato jména jsem tam spolu se zaměstnanci obce nenašel. Ani v knize o obci V proměnách času v kapitole o našich starostech, kterou jsem zpracovával já, byl prvním starostou Josef Šumberák v roce 1850 a tak tedy tato policejní zpráva musela být datována kolem tohoto roku 1850.

Václav Petrásek

Zásobnicové jámy

V dřívějších dobách se vymlácené obilí ukládalo v zemi do jam (zásobnicových jam ve tvaru hrušky). Pozůstatky jam, do kterých hospodyňky po použití dávaly odpad. V naší obci se často nachází při vykopávkách a terénních úpravách. Jedna jáma byla nalezena při budování parkoviště pod zdravotním střediskem. Byla použita jako hrob 3 žen. Další byla používána v šopách statku. Byla nalezena při stavbě Lomaxu pana Dufka, ve které bylo hodně zvířecích kostí

a další při stavbě inženýrských sítí. Uložené obilí v utěsněné jámě začne fermentovat jako kvašení zelí, ne jako alkohol, ale spíše jako ocet. Za takových podmínek vydrží v jámě i několik let. Vše živé v obilí zahyne a CO₂ obilí konzervuje a obilí je požitelné ještě několik let.

Václav Petrásek

ŠKOLA VOLÁ!

Barevný podzim všude kolem nás

Podzim v mateřské škole v písničkách, pohádkách, tanečcích, hrách, pečení, ochutnávání, tvoření. To vše se vejde do naší oblíbené písničky: *Stojí, stojí domeček, mechový má dvoreček, Kdo v něm bydlí nevíme, jak to asi zjistíme? Ťuk, ťuk, na vrátka a začíná pohádka.*

Třeba pohádka o naší „školce“. To, že máme rádi přírodu, umíme se dívat, pozorovat a zkoumat, to už skoro každý ví. Co všechno o podzimu víme, co jsme vysledovali, Vám napoví naše anketa.

Co všechno může být na podzimním dvorečku?

Může tam být lampička a strašidelné ozdůbky. Jsou tam listy z oříšků, taky padá všechno listí a oblohou se honí létající draci – ale to musí hodně foukat. Stromeček u babičky má červené listy. Představuji si, že tam mám listového ježeka. Přála bych si na dvorečku koníčka. Dýně. Postýlka ze šípků. Ořechy a kaštiny. Myška tanečnice.

Co všechno můžeme vidět na poli?

Většinou tam oře traktor. Okolo rostou šípky. Vyorává se řepa, nedávno jsme dělali brambory. Můžou se zaorávat listy. Mrkve a řepa se vyrývají rýčem. Roste hodně plevelu. Z hroznů třepiny se dávají na pole. Krtek ryje. Ježek se ukrývá. Celer.

Co má podzim všechno na práci?

Podzim má na práci, aby foukal vítr a odfoukával listy. Má na starosti přírodu. V přírodě se na podzim děje to, že ptáci odlétají na teplé kraje. Můžeme vidět i podzimní duhu, když prší a pak svítí sluníčko. Shazuje listy. Musíme to listí všechno shrabat, máme speciální sekačku, je tam krabice i pytlík, do toho pytlíku se to naseká a pak máme hezký trávník. Vybarvuje a shazuje listy. Vítr taky umí shodit strom, který by nám mohl ublížit. Podzim umí s listy točit, hrát si, udělat malý vír. Vítr

odfoukává vrtulky, které mají v sobě poklad (semínko) a ten potom může vyrůst. A další semínka shazuje vítr – kaštiny, šišky, ořechy.

Naše podzimní radovánky vyvrcholily **tradičním setkáním s rodiči**, a to tentokrát ve čtvrtek, dne 23. 10. 2025. Ve tři hodiny odpoledne se začali scházet první hosté a okamžitě bylo cítit radostné očekávání.

Rodiče připravili opravdu úžasné dobroty, které jsme mohli ochutnat – stůl se prohýbal pod domácími buchtami, štrůdly, voňavými koláčky a miskami s ovocem. Vzduchem se linula vůně skořice a jablek, typická pro pravý podzim.

Pro děti byly připraveny podzimní dílničky, kde si společně s rodiči mohli vytvořit spoustu krásných výrobků – lucerničku do podzimního šera, ježky z přírodnin, záložky do knížek nebo mohli skládat obrázkové dílky.

Atmosféra byla přátelská a tvořivá, podzimní počasí nám přálo, bylo krásně, možná trochu větrno, ale podzimní vítr jen umocnil barevnou a hravou náladu.

Ve čtyři hodiny odpoledne začala slavnostnější část. Děti se přesunuly ke společnému zpívání písniček, které ze školky velmi dobře znají. Zazněly písně o bedle, myšce a dýni, podzimu nebo o přátelství. Rodiče poslouchali s úsměvem a mnozí se i přidali. V tu chvíli se zahrada proměnila v malé jeviště plné dětské radosti.

Po zpívání následovalo tolik očekávané pasování „školčátek“ na „předškoláčky“. Děti postupně přicházely k pasování, následně procházely slavnostní branou a na památku si odnesly pamětní list i odznak předškoláka. Nechyběla ani chvilka dojetí, potlesk a hrdý úsměv rodičů.

Bylo nám všem moc hezky a už se těšíme, co nám zima připraví!

Krásné chvíle vám přeje kolektiv učitelek z Mateřské školy Bořetice

Návštěva Sonnentoru – modrá třída

Návštěva Sonnentoru – žlutá třída

1. A třída

Náš první společný den, mimo školu, začal jízdou vlakem do Kobylí, kde jsme se těšili na představení africké pohádky "Podivuhodná dobrodružství doktora Holuba".

2. třída

NAŠE TŘÍDA SE MOC TĚŠÍ NA VÁNOCE A ČEKÁNÍ SI ZPŘÍJEMŇUJEME NĚKTERÝMI VÁNOČNÍMI ZVYKY.

Dodržíte některé i doma?

Druháci mají ve třídě adventní věnec, napekli si cukroví, budou si zdobit stromeček, a těší se, že budou pouštět lodičky.

Ty si letos i udělali. Použili ořechové skořápky, do kterých vložili knot a nalévali rozpuštěný vosk ze zbytků starých svíček.

O VÁNOCÍCH ŽÁDNÉ ZMATKY!
JSOU TO KRÁSNÉ KLIDU SVÁTKY.
ŠTASTNÉ A VESELÉ VÁM PŘEJE
DRUHÁ TŘÍDA

3. třída

Nejhezčí dárek je...

3. TŘÍDA

... mít sourozence

... mít pochopení pro druhé

... laskavost

... mít někoho, kdo nás má rád

... dovést si odpočinek

... cítit podporu

... být vděčný za to, co máme

... láska

... mít kolem sebe kamarády

... být zdravý

... když se necítíme osaměle

... čas s rodinou

... pomáhat si

... mít pohodlí

... umět si odpustit

... důvěra

... dělat, co nás baví

4. třída

Když jsem byla
mladá, o Vánocích
jsme nosili do
světnice snítku
obilí - aby byl
příští rok bohatý.
babička od Ondry H.

Všude hezky voní
jehličí, venku za
oknem padá sníh a
těšíme se na
Ježíška.

děda od Miriam

Zážitek, dárek i zázrak
dohromady je, že se
mi přesně na Štědrý
den narodil můj
druhý syn Jáchymek.
maminka od Matyho

Od Štědrovečerní večeře
jsme mohli odejít až
když jsme ochutnali
devět druhů jídla
a cukroví.

maminka od Elišky

Největší radost
jsem měla, když jsem
dostala svůj první mobil k
Vánocům.

maminka od Terky
Lacinové

Na Vánocích
mám ráda jídlo a
klid.
babička Jakuba
Marečka

NEJKRÁSNEJŠÍ VÁNOČNÍ VZPOMÍNKA NAŠICH RODIČŮ A PRARODIČŮ...

Nejraději vzpomínám
na to, jak okolo
vánočního stromečku
pobíhaly vnučky Beátka
a Agátka, když byly
úplně malé.

babička od Beátky

Největší radost
jsem měla, když
jsem na Vánoce v
žůdře našla sáně.

babička
Terky Mikulíkové

Když jsem jako malá
dostala
princeznovské
šatičky, které jsem si
moc přála.

maminka
Jakuba Klobouka

Když jsem byl ještě malej,
tak jsme po štědrovečerní
večeři čekali až se z
obývacího pokoje ozve
zvoneček, který
signalizoval, že přišel
Ježíšek.

tatínek Hynečka

Vzpomínám na krásný
vánoční stromeček,
který spadl na dárky.
Všichni se tomu smáli a
babička řekla, že
stromeček určitě
nevydržel tíhu všech
dárků.

tatínek Honzíka

Grafickou úpravu provedli žáci v hodině
informatiky v aplikaci Canva.

5. třída

VÁNOČNÍ CESTA

V průběhu 4. století se na území
Římské říše ujal zvyk připomínat
si narození Ježíše. Zvyk se dochoval
dodnes.

Marie byla matka Ježíše Krista.

Josef byl manžel Marie a pěstoun Ježíše Krista
a pracoval jako kovář.

1.A třída

1.B třída

2. třída

3. třída

4. třída

5. třída

Podzimní radovánky ve školní družině

I v letošním školním roce jsme se s chutí pustili do různých aktivit v družině i v kroužcích.

V Malých kuchařicích jsme stihli ochutnat sladké i slané dobrůtky, například sladké lívance i výbornou pizzu.

V Keramice jsme si vymodelovali krásné podzimní skřítky, také ježečky a výřezy ovoce: jablka nebo hrušky.

V Sportovních hrách jsme si několikrát zahráli naši oblíbenou vybíjenou, a také jsme si zkoušeli přehazovat míče přes síť a další sportovní aktivity.

V polovině října jsme si na školním hřišti užili Drakiádu, pouštěli jsme si vlastnoručně vyrobené draky a vlačstovky/letadélka. Za vyrobené draky a jejich pouštění jsme dostávali medaile a drobnou sladkost.

Už teď se těšíme na Vánoce, vánoční tvoření v družině, zdobení vánočního stromčeka, pečení vánočního cukroví a na úžasnou vánoční atmosféru, a proto vám všem přejeme krásné vánoční svátky.

Kolektiv vychovatelek ŠD

Zahájení školního roku 2025–2026

Drakiáda ve školní družině

ZŠ A MŠ
Bořetice Vás
zve na

LÁPIS DO

PRVNÍ TŘÍDY

ŠKOLNÍ ROK 2026/2027
12. února 2026
od 14:00

VÍCE INFORMACÍ NA www.skolaboretice.cz

Letos byli čerti obzvlášť děsiví, foto K. Otáhalová

Sv. Mikuláš od SDH Bořetice, foto K. Otáhalová

Živý Betlém v Bořeticích

Mravoučná taškařice, kterou farní rada schválila jen se skřípěním zubů,
v podání legendárního divadelního spolku Drcla loktům o kredenc.

28. 12. v 15.00 před kostelem sv. Anny

Vzpomínková řeč z pohřbu paní Anny Petráskové

Anna Petrásková se narodila 30. prosince 1933 Stanislavu a Magdaléně Petráskovým jako druhá ze tří sourozenců. Měla starší sestru Marii, pro nás tetičku Toničkovou, jak jsme ji doma říkali, a mladšího bratra Stanislava, kmocháčka Slávu. Bydli v domku č. 307, tehdy posledního směrem k Vrbici, kam se, podle vzpomínek babičky, uchylovali lidé, které na poli zastihl déšť. V babičce pro mě tedy odešla i pamětnice a vypravěčka příběhů, které v ní ztratily posledního svědka.

Při našich návštěvách byla často myšlenkami ve svém dětství, či u těch, kteří tu už s námi nejsou – se svými rodiči, s dědou Rostou, sestrou Maří či bratrem Slávou. Pozorujíc pravnoučata se stávala zase malou holčičkou, která pásávala housátka na polích k Vrbici a pomáhala v hospodářství tatínkovi. Zda se, jako kdyby ani nebylo náhodou, že se s ní loučíme v předvečer svatého Mikuláše, na kterého často vzpomínala v souvislosti s narozeninovou oslavou svého dědečka Jakuba, u něhož se celá rodina scházela a ona jako jedna z vnoučat recitovala dědečkovi básničky. Takto začínal její Advent.

Nebyly to ale jen hřejivé dětské vzpomínky. Babička jako malinká těžce onemocněla a skrze ni se k nám dostávala rodinná historie na pozadí nelehkých historických událostí 2. světové války, konkrétně bombardování Bořetic a ztráta jejího strýce Cyrila na frontě. Mluvila také o rozčarování a zklamání nad následujícím dnem poválečným, když byl rodině zabaven majetek a odvedli i jejich koníka.

Pro babičku bylo klíčovým životním okamžikem úmrtí tatínka, neboť byl koncem jejího dětství a dospívání. Znamenal i odchod z rodné chalupy. Babička se brzy na to v roce 1954 vdala za Rostislava Petráska a přestěhovala se na druhý konec Bořetic, do Chaloupek, kde strávila zbytek života. V manželství s dědou Rostou se v roce 1956 narodil starší syn Stanislav a za pět let mladší dcera Anna. Babička nestudovala, třebaže byla bystrá a její paměť by ji mohl leckdo závidět. Spolu s dědečkem hospodařili, v nelehkých podmínkách postavili rodinný dům, zbudovali vinný sklep a celý život se věnovali tvrdé práci na polích a ve vinohradech. Společně pracovali v místním zemědělském družstvu v rostlinné výrobě. Babička byla hodná a pracovitá žena, každodenní práci přijímala s pokorou, samozřejmostí a bez stěžování. V tom jí pomáhala mírná povaha i celoživotní pevná víra v Boha.

Postupně se rodina rozrostla o pět vnoučat – Jirku, Veroniku, Marušku, Zuzku a Filipa, a šest pravnoučat Mariánka, Filipka, Sof-

inku, Lucinku, Honzíka a Rozárku. Rodinou babička žila, starala se a pečovala. Na její meruňkové buchty a „belišky“ nikdy nezapomeneme. V posledních letech, když síly docházely, s láskou rozjímal nad fotkami svých předků a potomků. Až do posledních chvil, díky Bohu za to, pletla svetry, vyšívala, přešívala, užívala si společnost rodiny a sousedů, když „došli na besedu“, a poslouchala písničky v rádiu. Měla ráda teplo a v dlouhé zimě se těšila, až zase přiletí vlaštovičky. S láskou a vděčností v sobě nosím všechny zabíjačky, vinobraní, rodinné sešlosti, její lásku k zemi. S ní jako kdyby toto všechno definitivně skončilo a uzavřelo se. Jedna generace naší rodiny s ní odešla. Jsme tu my, abychom si to pamatovali a s láskou předávali dál.

Babička žila tiše a stejně tak i zemřela. Přestože byl její konec rychlý a v jistém smyslu náhlý, čekala na nás, aby naposled vydechla v naší přítomnosti. Byla pro nás učitelkou života. Ukázala nám, jak vlídná a milosrdná může smrt být, pokud člověk žije dobrým životem. V tu chvíli její nejosobnější věci pozbyly významu, zůstalo prázdné ticho, smutek, ale i vděk za to, že tu s námi mohla být tak dlouho a dožila se požehnaného věku 91 let. Zůstala nám i naděje, že se s babičkou shledáme zase v království nebeském a že nám na jaře zase pošle vlaštovičky, byť už je sama neuvítá.

Babičko naše milá, odpočívej v pokoji a bdi nad námi, ať se ti svými životy aspoň trochu přibližujeme.

Děkujeme všem, kdo jste na dnešní loučení s babičkou přišli a s láskou na ni vzpomínáte.

Chtěla bych zde osobně od srdce poděkovat mojí mamince, že se (nejen) o babičku obětavě starala až do konce jejích dnů. Díky ní a tomu, co touto starostlivostí obětovala, mohla babička žít i zemřít tam, kde to měla nejraději.

Za celou užší rodinu děkujeme také Lidce a Frantovi Kaňkovým, kteří byli nesmírně nápomocní a podporující jak v uplynulých těžkých dnech, tak i za babiččina život.

Vnučka Veronika Šmahajová

Anna Petrásková zemřela v sobotu 29. listopadu 2025 ve věku nedožitých 92 let.

Vzpomínková řeč z pohřbu pana Petra Straky

Peta se narodil do rodiny Aničky a Františka Strakových jako druhé dvojče Tomáše dne 16. 8. 1983 v Brně. Doma už na něj čekali bratři – osmiletý Mojek a šestiletý Víťa. Po ukončení základní školy spolu s bratrem Tomem vystudovali obor kuchař–číšník v Mikulově. Poté se začal živit jako kuchař, později i jako šéfkuchař. Jeho zaměstnání se stalo koníčkem, houževnatost a píle jej dovedly k vaření do Anglie. Nabité zkušenosti mu dodaly odvahu k tomu, aby si otevřel svou vlastní restauraci. Svůj obor posléze opustil a začal jinou životní etapu jako svářeč.

I když byla práce jeho vášní, miloval sport, zejména fotbal, který hrál s bráchou Tomem už od malička. Také velmi rád jezdil na motorce, tuto

zálibu sdílel s přítelkyní Štěpánkou. Spolu s ní plánovali společný život, začali stavět dům, ale ten už bohužel nedokončil...

Možná odešel příliš brzy, ale odešel obklopený láskou – láskou rodiny a Štěpánky, kteří stáli při něm. Zanechal za sebou život, který měl váhu, který měl smysl, a my dnes můžeme od srdce říci: Děkujeme. Děkujeme za čas, který jsi s námi prožil.

Pro nás, kteří jsme ho milovali a znali, zůstává prázdné místo. Ať je jeho další cesta klidná a svobodná – taková, jakou by si přál.

Petr Straka zemřel náhle v úterý 25. listopadu 2025 ve věku 42 let.

Reakce Republiky Kraví hora na článek „Připomínky návštěvníků otevřených sklepů“ pana Václava Petráska v čísle 2, červenec 2025, strana 16

S respektem k osobě bývalého člena Republiky Kraví hora, pana Václava Petráska, a s ohledem na jeho dlouholeté působení bychom rádi uvedli některé skutečnosti z jeho nedávného článku na pravou míru. Bohužel se v textu objevilo několik nepřesností a nepravdivých tvrzení, která mohou u čtenářů vyvolat mylný dojem o fungování a činnosti Republiky Kraví hora.

Na všech akcích pořádaných Republikou Kraví hora jsou veřejné toalety vždy přístupné. Jedinou výjimkou jsou toalety na Vinckově náměstí, které původně vznikly z iniciativy tehdejšího vedení Republiky Kraví hora v čele s panem Petráskem. Tyto záchody však nebyly nikdy zkolaudovány a byly tak otevřeny v rozporu se stavebním zákonem.

Současné vedení zajistilo jejich řádnou kolaudaci, nicméně jímka má malý objem a není schopna pojmout zátěž při velkých akcích, proto nejsou při masových událostech zpřístupněny široké veřejnosti. Z hygienických i technických důvodů proto využíváme pouze WC u sídla vlády. Navíc mají návštěvníci možnost využití WC v otevřených sklepech.

Degustace vína je nejen o atmosféře, ale také o kvalitě zážitku. Velikost a tvar skleničky ovlivňují vnímání vůně i chuti vína. I když chápeme, že každý návštěvník může mít jiný názor, volba aktuálních skleniček vychází z odborných doporučení a je plně v souladu s charakterem vinařských akcí, které Republika Kraví hora pořádá.

Původní umístění panelů u sídla prezidenta a vlády nebylo vybráno kvůli ochraně před sluncem, ale proto, že jiné místo tehdy nebylo k dispozici. Při pozdější úpravě a rozšíření plochy, kterou má Republika Kraví hora smluvně pronajatou od pana Surmana, bylo

nutné panely přesunout. Nové umístění je plně funkční a odpovídá rozšířenému využití prostoru pro kulturní a vinařské akce.

Zároveň není pravdivé tvrzení, že všechny panely dodala Centrála cestovního ruchu Brno. Dva panely skutečně pocházejí z tohoto projektu a jsou v dobrém stavu. Třetí panel však dodal **Svazek obcí Modré Hory** – byl vyroben z méně odolného materiálu a vlivem počasí postupně zchátral. Na jaře příštího roku plánujeme jeho **obnovu a aktualizaci**, aby i nadále důstojně reprezentoval naši oblast.

Rovněž není pravdou, že panely, které byly dříve umístěny v sídle vlády, byly při stavebních úpravách zničeny. Naopak – po dokončení prací se **vrátily zpět na své původní místo** a nadále slouží svému účelu.

Republika Kraví hora si váží všech, kteří se v minulosti podíleli na jejím rozvoji. Ve spolku však došlo ke **generační výměně**, která přirozeně přinesla nové pohledy, přístupy i priority. Jsme si vědomi, že starší i mladší generace mohou mít na některé věci odlišný názor, a to je zcela v pořádku – právě rozmanitost názorů je základem života a rozvoje spolku.

Pokud má pan Petrásek i nadále **náměty, připomínky nebo podněty**, budeme rádi, když je předá přímo současnému spolku **Republika Kraví hora**, namísto jejich zveřejňování v obecních listech. Jsme otevření diskuzi i spolupráci – naším společným cílem by přece mělo být, aby **Republika Kraví hora a Bořetice** dál prosperovaly a rozvíjely svou vinařskou tradici.

Republika Kraví hora, z.s.

Hřebelcování

Oldřich Damborský

Vlci dlouhých nocí čichají člověčinu
co je cítit za každým žlutým oknem,
té vánoční noci si lásky zplna loknem
a hodíme sýkorkám pár zrněk v stínu.

Voní prskavky, ryba a bramborový salát
babička udělá křížek a krátce se pomodlí,
oči dětí jsou velké jako hrnec povidlí
půjďme klisničku dne hřebelcovat

a vyčešeme z ní všechen bludný žal,
co se v nás za celý rok nadržoval
zůstane jen něhy dlouhá zlatá hřívá.

Kopyta křísnou o nebeskou báň
zase jsi děvčátko, co má horkou dlaň
a malá panenka z šustí v ní dřímá.

Ulička v Chalůpkách

Oldřich Damborský

Hráli jsme tam semulu
hru s dřevěnými pálkami
dospělost voněla dálkami
jako africké kmeny Zulů.

Na sáňkách nebo umělých pytlích
sjížděli jsme kopec jako Everest,
to byla nejlepší z chlapeckých cest,
nedej bože, když nás při jízdě chytli.

Domky na sebe nalepené
jako zlaté plástve medu,
malé, jen vápnem nalíčené,

to byla ulička mého mládí
na níž se dívám jen z krasohledu
a babiččiny ruce mne hladí...

Kastrovaná kočka, spokojení páníčci

Před vchodem domu, na zahradě, u popelnic – právě tam často končí nechtěná koťata. Příběhů o opuštěných kočkách přibývá, stejně jako příspěvků na sociálních sítích, které prosí o pomoc. Přemnožení koček je téma, které si žádá pozornost veřejnosti, i obcí.

Věděli jste, že průměrná kočka má koťata třikrát do roka? V jednom vrhu bývá kolem šesti koťat. Kdyby polovina jejich potomků byly zase kočky, kolik koťat by dohromady měly v dalším roce? Nevím, jak vy, ale já už potřebuju kalkulačku. Každopádně odpověď zní: hrozně moc. V České republice žije kole 60 000 koček bez domova. Důkazem jsou přeplněné útulky a depozita i v našem okolí. Situaci každoročně zhoršují nové várky nechtěných koťat. Právě těch útulky a depozita přijmou kolem 35 tisíc. Každý rok. A nejsou to jen koťata toulavých koček. Do útulků se v drtivé většině případů dostávají koťata koček, které někomu patří. Proč tomu tak je? Spousta majitelů koček a kocourů své svěřence nekastruje. Myslí si totiž, že koťata takzvaně rozdají. Jenže nabídka koťat mnohonásobně převyšuje poptávku. To dokládají inzertní portály, které jen přetékají nabídkami typu „Daruji krásná koťátka do dobrých rukou“. Malá roztomilá klubíčka se často pořízují jako hračka pro děti, které brzy omrzí. Koťata se přitom rozdávají ve věku, kdy ještě nejsou schopna se o sebe postarat. Spousta lidí si řekne: „Je to kočka, ta se o sebe postará“. Jenže očekávat, že si 6týdenní kotě samo uloví potravu nebo najde bezpečný úkryt, je značně naivní. Koťata ponechaná bez dozoru na zahradě často zbytečně umírají pod koly aut, na podchlazení nebo jako potrava pro dravce. Pokud koťata rozdáváte, ověřujete si, jak se jim v nových domovech daří? Dost o tom pochybuju, protože při počtu koťat, která se každý rok narodí, je člověk rád, že kotě vůbec někomu „udá“. Právě proto každý, kdo podomácku množí koťata, nevědomky přispívá k jejich utrpení. Statistiky hovoří jasně: každé druhé narozené kotě končí na ulici. Potlouká se po vesnicích, živoří u kontejnerů anebo v opuštěných domech. Trpí hladu, zimou a různými nemocemi, které i roznáší. Z koťat, která bez trvalého přístřeší přežijí, se stávají toulavé kočky. Ty se množí dál a dál a kola přemnožení koček se točí donekonečna.

Přemnožení koček má jednoduché, ale bohužel ne vždy populární řešení – kastraci. Velkou roli hraje neznalost a lhostejnost lidí, i úřadů. Přitom kastrace s sebou nese i finanční výhody. Jen když si spočítáte cenu odchovu jednoho vrhu koťat a srovnáte ji s cenou kastrace, zjistíte, že kastrace se jednoznačně vyplatí. Kastrace kočky nebo kocoura je jednorázová záležitost. Hledání domovů pro desítky nových koťat je starost napořád. Mít doma kastrovanou kočku nebo kocoura je taková pohoda. Nadále loví myši, ale soužití s nimi je mnohem jednodušší. Kocouři neznačkují, neperou se a neriskujete, že je na jejich cestě za milostnými hrátkami srazí auto. Kastrovaná kočka žije déle, protože její organismus není vyčerpáván neustálými porody. A hlavně nemusíte třikrát do roka řešit, kam s koťaty. Bohužel se mezi námi i dnes najdou krutí lidé, kteří koťata topí. Dopouštějí se trestné činnosti, za kterou hrozí dokonce trest odnětí svobody (§ 302 trestního zákoníku 40/2009 Sb.). Stej-

ně tak odložení zvířete za účelem se ho zbavit, je trestný čin. To jsou všechna ta koťata vyhozená v krabici na pole nebo do lesa, v lepším případě ve městě u školy nebo před supermarketem. Takové situace pak musí řešit obec a umístění toulavého zvířete stojí nemalé peníze.

Rozhodnete-li se pro kastraci, dáváte tím najevo, že vám nejen nejsou lhostejná zvířata, ale ani lidé ve vašem okolí. Nikdo nevidí rád kočičí hovínka na dětských hřištích nebo v záhonech soukromých zahrad. Nikdo si nepřeje, aby mu cizí kočka přivedla na svět koťata v dřevníku nebo v kůlně. Nikdo nechce, aby dítě cestou ze školy přineslo domů zalešené nemocné kotě. A noční kočičí vískání během říje k dobrým sousedským vztahům moc nepřispívá. Právě tohle všechno jsou stinné stránky přemnožení koček v České republice. Zvažte kastraci vaší kočky nebo kocoura. Tak co, uděláme společně tenhle krok pro nás pro všechny?

Irena Balcarová

5 mýtů o kastraci koček

Také si myslíte, že...

1 Kastrace je proti přírodě.
Jezdíte autem a vlakem, užíváte antibiotika, televizi, mobil i operace v narkóze jsou pro Vás samozřejmostí. Nic z toho ale příroda nezná. Stále si myslíte, že kastrace kočky nebo kocoura je výjimka?

2 Máme kocoura. Nás se to netýká.
A víte, že váš kocour může ročně zplodit až 40 koťat? Co s nimi bude, narodí-li se „na ulici“?

3 Kočka má mít před kastrací koťata.
Veterinární praxe prokázala, že opak je pravdou. Nejvhodnější čas na kastraci kočky je před první říjí. Kočka ani kocour ztráty schopnosti rozmnožování neoplakávají, jde o pud daný přírodou.

4 Koťata rozdám známým nebo na inzerát.
Možná někoho ze svého okolí i tentokrát přemluvíte. Možná si kotě vezme neznámý člověk. Co když se k němu ale nebude chovat dobře? Neskončí na ulici? A kam dáte koťata, která neumíte?

5 Koťata vždycky topíme.
Víte, že tím dle zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. riskujete trest odnětí svobody až na 2 roky? Včasnou kastraci kočky nebo kocoura ušetříte utrpení nechtěných koťat.

Zeptejte se vašeho veterináře na kastraci ještě DNES!

 Kastruj.cz

Z archivu kronikáře

První auto v Bořeticích. 30. léta minulého století
a majitel vozu pan Michna

Poslední předávání občanských průkazů

Na cestě z kostela na Velikonoce roku 1952. Zleva Božena Bukovská, Anna Vyhňáková, Marie Prošková, Marie Petrásková a Ludmila Macháčová

www.boretice.cz

kontakt na správce webu: webboretice@seznam.cz

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Vánoční bohoslužby v Bořeticích

24. 12. v 15.30: Štědrý den, mše pro rodiny s dětmi,
 25. 12. v 8.00: Boží hod vánoční, žehnání dětem,
 26. 12. v 8.00: Svátek sv. Štěpána, mše za muže a chlapce, požehnání mužům,
 28. 12. v 8.00: Svátek sv. Rodiny, obnova manželských slibů,
 1. 1. v 8.00: Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok, mše za ženy a dívky/požehnání ženám,
 4. 1. 2026 v 8.00: Slavnost Zjevení Páně, žehnání vody, křídý a kadidla,
 11. 1. 2026 v 8.00: Svátek Křtu Páně.

Vánoce jinýma očima

Každý z nás prožívá Vánoce trochu jinak. Pro někoho jsou to dny radostného očekávání, pro jiného chvíle ticha, někdy i samoty. A přece – všechny tyto různé pohledy se mohou setkat u betléma, kde se v prostotě rodí Bůh mezi lidmi.

Když se dívá **dítě**, vidí světlo, radost, tajemství. Dítě ještě neumí složitě přemýšlet, jen věří. Jeho oči se rozzáří při pohledu na svíčku nebo hvězdu, a ani netuší, že tím vyjadřuje to, po čem toužíme všichni – aby v temnotě zasvítlo světlo. Dětský pohled je pohledem čistého srdce, které dokáže přijmout zázrak bez otázek.

Když se dívá **dospělý člověk**, vidí často starosti, shon, nedostatek času. Chce všechno stihnout, všechno zařídit. Ale možná právě tehdy, když se zastaví u jeslíček, může znovu objevit, že Bůh nepřichází v dokonalosti, ale v chudobě a tichu. Vánoce jsou pozváním, abychom složili své náklady a nechali se obdarovat tím, co peníze koupit nemohou – pokojem, odpuštěním, blízkostí.

Když se dívá **starý člověk**, vidí možná víc vzpomínek než přítomnosti. Některé tváře už chybí, některé hlasy umlkly. A přece, právě

tito lidé často rozumějí podstatě Vánoc nejvíce – že skutečný život nekončí smrtí, ale má pokračování v Bohu. Jejich oči vidí světlo, které přesahuje tento svět.

A pak jsou tu ti, **kterí zůstávají sami**, nebo prožívají těžký čas. Možná nemají s kým usednout ke stolu, ale právě jim může být narození Krista nejbližší. On sám přišel jako opuštěný, bez přístřeší, aby se stal blízkým všem, kdo se cítí ztraceni. I do jejich ticha zaznívá andělské poselství: „*Nebojte se, dnes se vám narodil Spasitel.*“

Když se zkusíme na Vánoce dívat očima druhých – dítěte, dospělého, starého i osamělého – možná uvidíme jasněji i svým vlastním pohledem. Všichni hledáme totéž světlo, které září z betléma. A Bůh se dívá na nás všechny stejnýma očima – s láskou, která nezná rozdíly.

Přeji vám radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2026.

P. Tomáš Čaha

Zimní nálada

Oldřich Damborský

Podél škarp je vlnovitě naváto
 sníh kouzlí ladné mrazivé křivky,
 meluzína hraje na rozvrzané skřipky
 a vrány doplňují tu falešnou kantátu.

Vrabci v křoví jako pytel blech
 tleskneš a hned se rychle rozletí
 daleko je ještě teplé podletí
 bledé slunce nad sedly střech.

Vínice mrzne schoulená bez lístků
 dobře je doma u kamen
 polibky zaplašíme každou bolístku,

i když chutnají někdy hořce,
 našli jsme v nich léčivý pramen
 a bylinku závratně hojivého hořce.

Zimní sonet

Oldřich Damborský

Jde hladový pes
 zasněženou plání
 slunce se chytlo do želez
 Zimy paní.

Pes ztratil svého pána
 a tlapky má od sněhu,
 co vypadá jako nebeská mana
 ve vánočním příběhu.

Kdo zůstane sám ve vánici
 trablů, co studí a žhnou,
 musí zapálit v lucerně těla
 vůle svíce

a jít dál nehostinnou krajinou
 nad sebou nebe z olova
 a v něm přikázání Pánova.

Sanace a úprava liturgického prostoru kostela sv. Anny

Vážení spoluobčané, chtěli bychom vám jménem farnosti poděkovat za vstřícnost a podporu, kterou jste projevíli při obnově kostela sv. Anny – jediné kulturní památky v naší obci.

V roce 2025 se nám podařilo úspěšně dokončit 1. a 2. etapu projektu sanace kostela: 1. a 2. etapa: sanace interiéru a úprava liturgického prostoru (3. etapa: úprava venkovních prostor (plán roku 2026)).

Práce 1. a 2. etapy byly částečně financovány z prostředků: Jihočeského kraje (Podpora obnovy kulturních památek v JMK v roce 2025 – 375 000 Kč), Ministerstva kultury ČR (Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působ-

ností – 224 000 Kč), obce Bořetice (400 000 Kč), a především z darů farníků a dobrodinců. Během rekonstrukce se objevily nezbytné restaurátorské a doplňující práce, které původní rozpočet navýšily. Zároveň bychom rádi v roce 2026 upravili okolí kostela (3. etapa).

Každý příspěvek – malý i velký – pomůže dokončit dílo, které bude sloužit celé obci i dalším generacím.

Farnost Bořetice

V době tisku tohoto vydání je již kostel po rekonstrukci otevřen, foto J. Michna

Ve 3. etapě je naplánována úprava okolí kostela

Informace o farnostech Bořetice, Kobyly a Vrbice na

www.bokovka.info

Plán kulturních akcí 2026

MĚSÍC	NÁZEV AKCE	POŘADATEL	DATUM
LEDEN	Tradiční tříkrálová sbírka	Farnost	4. ledna 2026
	Myslivecký ples	Myslivecký spolek	10. ledna 2026
	Žehnání vína a setkání vinařů	Republika Kraví hora	17. ledna 2026
	Mistrovství Bořetic ve hře Osadníci z Katanu		24. ledna 2026
ÚNOR	Reprezentační ples Republiky Kraví hora	Republika Kraví hora	14. února 2026
	Krojový ples	Chasa	21. února 2026
BŘEZEN	Bořetická uzlovačka	SDH Bořetice	7. března 2026
	Bazárek s hadříky		14. března 2026
	Dětský maškarní ples	TJ Sokol Bořetice	21. března 2026
	Hodnocení vín	Republika Kraví hora	29. března 2026
DUBEN	Velikonoční výstava vín	Republika Kraví hora	5. dubna 2026
	Pálení čarodějnic	Kulturní komise	26. dubna 2026
KVĚTEN	Turnaj tenisového klubu	Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s.	23. května 2026
	Den otevřených sklepů	Republika Kraví hora	30. května 2026
ČERVEN	Den dětí	Kulturní komise a obecní spolky	7. června 2026
	Letní družební turnaj	Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s.	13. června 2026
ČERVENEC	Big Head Open	Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s.	18. července 2026
	Pouť ke sv. Anně	Farnost	26. července 2026
	Stavění máje	Chasa	31. července 2026
SRPEN	Hody	Chasa	2.–4. srpna 2026
	Noční otevřené sklepy	Republika Kraví hora	8. srpna 2026
	Zarážení hory	Republika Kraví hora	16. srpna 2026
ZÁŘÍ			
ŘÍJEN	Běh za burčákem	Kulturní komise, SDH Bořetice a Republika Kraví hora	3. října 2026
	Drakiáda	SDH Bořetice	18. října 2026
LISTOPAD	Lampionový průvod	Kulturní komise a SDH Bořetice	6. listopadu 2026
	Putování za mladým vínem	Republika Kraví hora	7. listopadu 2026
	Setkání seniorů	Kulturní komise	22. listopadu 2026
	Vánoční jarmark	Kulturní komise	28. listopadu 2026
PROSINEC	Setkání se sv. Mikulášem na sóle	SDH Bořetice	5. prosince 2026

Změna kulturního kalendáře vyhrazena.

SPORT

Big Head Open, ročník 2025

Bořetická tenisová aréna pojmenovaná „Big Head Arena“ (volně přeloženo Aréna Velká hlava) byla svědkem tradičního turnaje tenisových nadšenců s názvem Big Head Open.

Turnaj proběhnul 7. června 2025. Přestože byla odměna za vítězství v turnaji organizátory stanovena stejně jako v předchozích ročnících na výši 0 Kč, zúčastnilo se celkem 17 tenistů.

Tenisté k nám přicestovali jak z blízkého okolí (Bořetice, Vrbice, Kobylí, Velké Pavlovice a Vnorovy), tak z velké dálky (Anglie, Spojené státy americké a Francie). Turnaj byl tedy poprvé v jeho historii mezinárodní!

Mezi domácími a zahraničními hráči ze začátku vázla komunikace. Když se narazila druhá bečka piva, všichni spolu začali plyně hovořit, což je srovnatelné s biblickým příběhem z knihy Skutky apoštolů,

ve 2. kapitole, kdy apoštolové v Jeruzalémě začali mluvit různými cizími jazyky, kterým sami dříve nerozuměli. Abych byl konkrétní, narazila se 13° bečka piva s názvem Fancy Farmer z moravského pivovaru Mazák z Dolních Bojanovic.

Zpátky k tenisu, paralelně probíhaly dva turnaje, jak ve dvouhře, tak ve čtyřhře. Celkem se odehrálo 25 zápasů.

Vítězem dvouhry se stal naturalizovaný Bořečák ze Slezska, Jirka Žowliak.

Čtyřhru vyhrál pár ve složení Jarda Grůza a Dominik Šefránek.

Vítězům gratulujeme a těšíme se na další ročník. Sportu zdar, tenisu zvlášť.

Marek Herúfek

29. září, velký fotbalový den naší mladší přípravky

7.30

„Tatínku, na snídani chci vložky s čokoládou, jablko a kakao!“, říká mi můj synek Šimon. Je neděle 29. září, den plný fotbalu! Naše mladší příprava (r. 2017 a 2018) má sehrát čtyři utkání v jeden den. A soupeři to jsou jako z partesu. Posuďte sami: MSK Břeclav, Zbrojovka Brno, Sparta Brno, FC Hustopeče. Proti nim nastoupí naše příprava, která nese jméno Bořetice/Kobylí. Majoritní zastoupení hráčů je z těchto dvou obcí, každopádně v týmu jsou i mladí fotbalisti z Vrbice, Velkých Pavlovic, Němčiček a Morkůvek.

Šimík má teď 6 let. S fotbalem začal teprve nedávno. Zlom nastal díky jeho kamarádovi Matymu z Kobylí. Na rybách si s ním začal kopat s balónem a ten kulatý nesmysl se mu zalíbil.

Můj syn je nominován na dopolední zápas s Břeclaví. Protože naše příprava má přes 20 aktivních kluků, dělají se nominace na zápasy. Kdo není nominován, hraje přípravný zápas v týdnu nebo nějaký turnaj.

Nominaci se rodiče dozvídají vždy 2–3 dny dopředu díky komunikaci ve WhatsApp skupině, kde trenér udělá anketu, kdo může / nemůže. Synek je zdravý a plný elánu, takže palec nahoru – potvrzujeme, že pojedeme.

8.45

Jsmen nasnídaní, nabalujeme svačinu, pití a vyrážíme autem do Břeclavi. Cestou vedeme ryze chlapské řeči: „Tati, Cristiano Ronaldo je nejlepší fotbalista na světě! Dává strašně moc gólů! A umí ty nejlepší kličky“, říká Šíma.

„A co Messi? Ten je taky dobrej, ne?“, ptám se.

„Messi...? Ten se fotbal teprve učí, víš. A góly? Ty jo, nevím, jestli někdy Messi nějaký gól dal. Nikdy jsem neslyšel, že by nějaký dal.“

„Šími, Messi vyhrál několik Zlatých míčů, to je taková fotbalová soutěž a každoročně se vyhláší nejlepší fotbalista roku“, namítám.

„Hmm. Ale Maty říkal, že Ronaldo je nejlepší, tak to bude pravda.“

„Na tohle neexistuje protiargument“, říkám si.

9.30

Přijíždíme na stadion, který je mimochodem největší na okrese Břeclav. Kluci se převléčou do dresů a jde se na to. Nejdříve rozcvička, fotbalová abeceda, nějaký přihrávky s balónem a rozchytáme gólmany. S trenéry z Břeclavi se domluvilo, že se bude hra co nejvíce pouštět, aby nebyla rozkouskována. Taky fanoušci byli upozorněni, ať nijak nezasahují do zápasu. Děti na hřišti potom mají dilema, zda poslechnout trenéra, tátu, mámu nebo pána v černé kšiltovce...

Prostě ať nekřičíme: „Fááául! Pískej to! Rozhodčí, kup si kapky do očí...!“ Ať to má nějakou kulturu.

Hráčů za náš tým Bořetice/Kobylí přijíždí 10, takže máme dvě formace po čtyřech hráčích v poli a dva brankáře. Během zápasu se kluci točí. Hřiště pro mladší přípravku je menší, než když jsem hrál za žáky já. My hrávali přes celé hřiště. Připadal jsem si spíše jako maratonec, než fotbalista.

10.00

Je krásné podzimní ráno. Zápas začíná. Je to nahoru a dolů. Kličky, souboje, padá hodně gólů...

11.00

Maty Stuart a Maty Langer vstřelili oba hattrick, tak jsme vyhráli 6:4. Na konci si kluci kopli penalty. A Šimík dal gól! No tuze jsem

byl hrdej! Po penaltách všichni mladí fotbalisti oběhli stadion, aby si pláclí s diváky, jdeme se převléct a hurá domů.

Na stadionu proběhl paralelně zápas starší přípravky Bořetice/Kobylí (r. 2015/2016), kterou vede Luba Dufek, Tom Češek a Pavel Odstrčil. Kluci předvedli zodpovědný výkon a vyhráli nad Břeclaví 3:20.

11.30

Jedeme autem domů na oběd. Cestou mi synek říká: "Tati, a viděls, jak jsem dal ten gól z penalty? To byla perda, co? Ostatní kluci taky dali góly. Musím ty kličky víc natrénovat, půjdeme odpoledne na hřiště?"

„Půjdeme, Šimi. Hraje se tam turnaj, tak se půjdeme podívat,“ odpovídám.

13.00

Na kobylském hřišti se hraje triangel turnaj proti Zbrojovce Brno, Spartě Brno a Hustopečím. Hraje druhá skupina kluků, co nehrála v Břeclavi. Tuším Maty Langer a Ben Otáhal, kteří chytali dopoledne, budou hrát i tyto tři zápasy.

Zápasy s těmito kluby jsou právě díky funkcionářům klubů, kteří mají konexe. A protože je tým Bořetice/Kobylí obstojným soupeřem, rádi si s námi zahrají.

Jako divák jsem si dal pivo a kochal se, jak to ti naši mladí špílmachři válí. Fotbal je to zase nahoru a dolů. Pěkný akce, žádný souboj není vypuštěný...a spousta gólů. Spousta radosti i zklamání.

Šímu po 10 minutách přestalo bavit koukání na fotbal, tak si šel kopat na branku s Matym a ostatními klukama. Kopali si skoro dvě hodiny.

15.45

Je konec. Všechny zápasy jsme vyhráli. Všechny. Ano, tady nejde o výsledek, jsou to mladí kluci a holky... hlavně že se mladí hýbou, že jo. Ano, byly to přípravné zápasy. Ale naši kluci z pár obcí na Břeclavsku všechny zápasy vyhráli. Tuze jsem byl hrdý.

Abych to vyvážil, o měsíc a půl později byl turnaj v hale v Měnině a tam jsme nevyhráli ani zápas. Prostě, kluci nejsou kapela, aby pořád vyhrávali. Ano, vím, na co ještě myslíte... Potřebujeme postavit pořádnou halu, aby příště uhráli nějaký výsledek!

15.50

Vedle mě stojí bývalý fotbalista Zbrojovky Brno a Sparty Praha Mario Holec. Pozdraví se Jardou Otáhalem a se Zbyňou Jamborem a říká jim: „Borci, klobouček, děláte to fakt dobře!“.

16.15

Jdeme domů. Celou cestu Šimík vykládá, jak dal Matymu třikrát gajdy (nový výraz, když někomu dáš housle), a že prý Messi nebude zase tak špatně, že asi nějaký ten gól dal za nějaký lokální klub ve Španělsku. Ale Cristiano Ronaldo je nejlepší.

20.00

Jarda nám posílá videozáznam ze zápasů triangel turnaje. Můžete ho zkouknout – viz QR kód.

Jak se trénuje?

Mladší příprava, to jest 6 a 7 letí kluci, má dobrovolný trénink v pondělí, hlavní tréninky jsou v úterý a čtvrtek. Každý trénink trvá asi 1,5 hodiny. Mladší přípravku má na starosti již

zmiňovaný hlavní kouč Jarda Otáhal. Má kolem sebe štáb asistentů (hlavně tatínků), kteří v případě potřeby pomůžou. Asistentem trenéra je i Jardův synek Maxim. Ten hraje za brněnskou Zbrojovku Brno, tak má co předávat.

V pátek je dobrovolný coerver trénink, který domluvil Jirka Huslík, trenér kobylské fotbalové mládeže. Coerver trénink vede externí trenér, pan Trávník, učí kluky fotbal nizozemskou metodou, kterou aplikují mužstva jako Ajax Amsterdam či Feyenoord Rotterdam. Obecně, fotbalisti si zlepšují kontrolu míče, příjem míče, přihrávku, klamavé pohyby, kličky, rychlost, zakončování a hru ve skupinách. Vyjmenoval jsem vlastně vše, o čem fotbal je.

Mám doma mladší děti, co s tím?

Pokud máte doma špunty, kluky i holky, narozené 2019–2020, kteří doma pořád do něčeho kopou, nebo vám rozbili vázu po prababičce, nebo obouchali všechny rožky na nábytek, nebo vám zničili drahou japonskou televizi, tak vězte, že máme i bořeckou minipřípravku, kterou trénují David Petrásek a Samuel Durčák.

Starší přípravku Bořetice/Kobylí vedou již zmiňovaní Luba Dufek, Tom Češek a Pavel Odstrčil. Z jejich mančafu byli teď čtyři kluci nominovaní do užšího výběru OFS okresu Břeclav. Abych byl konkrétní, tak to byli Mikuláš Langer, Štěpán Odstrčil, Sebastián Langer a Patrik Češek.

Jaká je účast na tréninku?

Kdo je zdravý, přijde a trénuje. Většinou se na hřišti sejde cca 16 kluků. „Borci, nejdřív si dáme takovou atletiku a něco na rychlý nohy,“ říká trenér. „Huráááá!!!“ Nadšení těch kluků by se dalo krájet.

Proč vzniknul tento článek?

1. Chtěl jsem Vás trochu vtáhnout do děje, jak to teď u nás funguje s mladými fotbalisty. Kolik času tomu musí obětovat rodiče, trenéři, funkcionáři, lidi z bufetu, prostě všichni, co se točí kolem fotbalu.
2. Přijde mi velká škoda, že na domácí zápasy nechodí víc diváků. Dědečkové, strýci, kmocháčci, kmotři, babičky, tetičky atd. Na zápasech jsou v podstatě vždy jen rodiče. Vězte, že na fotbale je vždy otevřený bufet a Irča Dufková tam má spoustu dobrot!
3. Facebook bořeckého fotbalu sleduje jen 276 lidí (k 31. 10. 2025). Tak doufám, že to po tomto článku bude víc! Ať víte, kdy máte přijít. Tak si dejte odběr!
4. Kdyby chtěl někdo fotbal podpořit, stát se trenérem, stát se sponzorem, začít hrát fotbal, nebo se nějak zapojit do fungování Celtic Bořetice, určitě to lidé z fotbalu ocení. Když je na práci víc zodpovědných lidí, dělá se to lépe. Víam, kolik času věnoval bořeckému fotbalu můj táta Milan Herůfek, když byl předseda, trenér mládeže a hráč v jedné osobě. Vlastně všichni kluci, kteří se teď motají kolem fotbalu, začínali kariéry v bořeckém fotbalu. Takže díky, tati.
5. Snažil jsem se vystihnout co nejvíce osob, kteří se u nás kolem fotbalu točí, pokud jsem na někoho zapomněl, tak to nebylo úmyslem, ale protože jsem na něho zapomněl. Rád bych zmínil i Luďu Glózu, bývalého předsedu, který bořecký fotbal vyzvednul z popela, takže taky díky za to! To je vše, uvidíme se na fotbale?

Můj první hasičský tábor

V létě jsem byla na mém 1. táboře na Vranově a jako jediná za hasiče z Bořetic. Bydleli jsem v chatkách, se mnou byla Evička, Emča a Zuzka. Celý tábor se rozdělil na družiny, který chránil svoji vlajku přes den a v noci jsme hlídali jednu společnou vlajku dle rozdělených hlídek.

Každé ráno nás budila hasičská siréna, nebo hudba z reproduktoru. Poté jsme měli rozcvičku, následovalo čištění zubů a snídane. Hráli jsme táborové hry, nebo jezdili na výlety.

Jídlo celý tábor bylo dobré, nejvíce mi chutnaly těstoviny s mákem a špagety.

Na výletě jsme byli na zámku Vranov nebo jsme jeli parníkem na hrad Bítov, kde jsme měli i prohlídku vycpaných psů. Chodili jsme se také koupat do přehrady.

Když nám rodiče napsali dopis, museli jsme udělat 5 dřepů, abychom dopis od rodičů dostali. Samozřejmě jsme nezapomněli domů napsat zpět. Někdo dřepoval hodně, někdo méně. Já jsem dřepovala dvakrát.

Nechyběla ani stezka odvahy, která byla strašidelná. Ale naštěstí pro mě se jeden vedoucí prozradil a šlápl na větvíčku v keři, a tak jsem se už tak nebála.

Celý tábor jsme měli služby na úklid sprch, na pomoc v kuchyni s mytím nádobí, také připravit dřevo na táborák a samozřejmě celý úklid tábořiště.

Tábor trval 14 dní, měli jsme odjíždět v sobotu. Bohužel já jsem odjela trochu dříve. Při páteční hře „Pony expres“, kdy jsme se nosili na zádech jako kůň a jezdec a plnili úkoly na čas, jsem bohužel zrovna vezla jezdkyňu na zádech a zakopla jsem. Spadli jsme na moji ruku, ta to nevydržela a zlomila se. Nikdy jsem nejela v sanitce se zapnutými majáčky, z Vranova do Znojma. V nemocnici se o mě pěkně postarali, ruku narovnali, dali do sádry a druhý jsem jela domů.

Byl to můj první tábor, který skončil trochu nešťastně a o něco dříve, ale příští rok jedu určitě zas! Těším se na kamarádky i kamarády, které jsem tam poznala, a snad pojede z Bořetic někdo se mnou.

Štěpánka Hrabcová

Po prázdninách opět na značkách

Závody v Tvrdonicích

Krásný předvánoční čas přejeme čtenářům Bořetických listů. Ještě než je budeme informovat o činnostech našeho kroužku, přejeme všem klidné a šťastné vánoční svátky a do nového roku jen pozitivní zprávy.

Po prázdninové pauze jsme se opět setkali s dětmi na trénincích v parku u kostela. A také jsme přivítali cca 12 nových zájemců o tento kroužek. Uvidíme, jak se jim naše sportovní odvětví bude líbit a kolik jich zůstane u tohoto sportu. Zahájili jsme tréninky na soutěže TFA, které nás čekaly dvě. Nové děti si disciplíny zkoušely s námi, i když někomu připadaly těžké. Na první závody jsme vyrazili 13. září do Brumovic, kdy od rána panovala nejistota, zda závody proběhnou, protože stále přeprchávalo, ale nakonec se počasí umoudřilo a odpoledne vysvitlo i slunce. Na těchto závodech závodili jen mladší žáci a ve skupině bylo 29 závodníků.

Sára Poláková	6. místo	1.20.44
Justýna Bendová	7. místo	1.24.06
Matyáš Šálek	12. místo	1.32.58
Antonín Michna	16. místo	1.44.38
Mariana Michnová	26. místo	2.04.30
Viktor Kaňka	28. místo	2.05.31

Musíme uznat, že kolegům z Brumovic se první soutěž tohoto typu vydařila a nejvíce děti nadchla disciplína lodička.

I nadále zůstávaly tréninky v parku do soutěže v Moravské Nové Vsi, ta se konala 4. října. Toho dne už bylo ráno mrazivé, ale hned po východu slunce už bylo příjemně. Na tyto závody dojíždí 150 závodníků, a to i z okolních okresů a i jeden zástupce ze Slovenska, takže musíme uznat, že je zde kvalitní konkurence. Naše děti se toho nezálekly a bojovaly, co jim síly stačily. I když žádná medaile nebyla, musíme uznat, že se jim dařilo dobře.

Mladší žákyně (38 závodnic):

16. místo Procházková Ema	1.57.15
19. místo Kolaříková Ema	2.06.73
35. místo Michnová Mariana	3.22.32

Mladší žáci (38 závodníků):

8. místo Michna Antonín	1.40.75
14. místo Šálek Matyáš	1.47.30
21. místo Secký Daniel	2.05.15
34. místo Kaňka Viktor	2.33.70

Starší žáci (16 závodníků):

7. místo Buchta Marek	2.12.27
11. místo Michna Václav	2.45.53
13. místo Langer Tomáš	2.52.61

Po těchto dvou soutěžích TFA nás čekala okresní postupová Soutěž v hasičské všestrannosti a brannosti. Lonský postup děti navadil, že by mohly i letos postoupit. Soutěž byla naplánována na 11. října. Počasí už moc nevypadalo na závodění venku, ale všichni závodníci celou trať zvládli výborně. I když po doběhu do cíle to vypadalo znovu na postup, po sečtení trestných bodů nám postupová místa utekla o cca 30 sekund. Tak nakonec někteří odjížděli trochu zklamáni. Sestava těchto závodů byla Poláková Sára, Procházková Ema, Michna Antonín, Secký Daniel a Šálek Matyáš.

V září jsme již tradičně nabírali nové členy. Naš trénink si přišlo zkusit zhruba 15 nových dětí, co nás těší, protože se naše mladší družstvo tak zdvojnásobilo. Teď ještě počkáme, kolik jich u požárního sportu zůstane a bude je bavit. Od října už trénujeme na zimní uzlovačky spolu s našimi staršími členy a nový členové se zatím postupně učí.

Robert Šebesta, vedoucí Mladých hasičů

Vánoční noc

Oldřich Damborský

Modrý sníh
žlutá okna
pera křídel
andělských
nedbalá dívčí loka.

Zelený stromek
na vrcholu hvězda,
něčí lásky dotek
zášť do prachu klesla.

Dárky malé jako dlaň
však od srdce horoucího
nad hlavou celá báň
nebe, čekáme na příchod
budoucího.

Fotbalové okénko TJ Sokol Bořetice

Mládež

Sezóna 2025/2026 byla zahájena nábořem nových mladých fotbalistů a sestavením staro-nového týmu trenérů. Mini přípravku vedou David Petrásek a Samuel Durčák, mladší přípravku má na starosti hlavní trenér Jaroslav Otáhal ve spolupráci se Zbyňkem Jamborem a starší přípravku vede Lubomír Dufek společně s Tomášem Češkem. Nově byly zařazeny také specializované tréninky brankářů pod vedením Pavla Odstrčila.

Kromě utkání v rámci okresních soutěží organizujeme pro naše fotbalisty přátelská utkání s renomovanými týmy, jako jsou Zbrojovka Brno či Sparta Brno. Děti se rovněž účastní turnajů „Žijeme hrou“. Ani během zimního období nebudou děti zahálet – naopak jsou přihlášeny na halové turnaje v Měnině, přihlásili jsme Zimní ligu v Lužicích pro mladší a starší přípravku a mladší žáky, a rovněž na turnaje ve Velkých Pavlovicích.

Mladší žáci pod vedením Jiřího Huslíka trénují střídavě na hřištích v Kobylí a Bořeticích. S bilancí šesti vítězství, jedné remízy a dvou porážek obsadili v tabulce okresní ligy skupiny B výborné třetí místo.

V okresní soutěži bodují rovněž týmy starších žáků pod vedením Davida Mikulice a Zbyňka Géhra, kteří se nacházejí na průběžném čtvrtém místě tabulky.

Dorost Bořetice/Kobylí působí v 6. lize dorostu pod vedením trenérů Kryštofa Račáka a Karla Kašuby a aktuálně drží průběžné osmé místo v tabulce.

Podzim u mužů

Mužstvo mužů zahájilo přípravu již koncem července, přičemž první přípravné utkání odehrálo hned v prvním srpnovém týdnu. Vzhledem k navýšení počtu družstev na 15 nás v této sezóně čeká delší soutěžní ročník než v minulých letech.

Před zahájením sezóny do týmu z Krumvíře přestoupil Adam Springer, ze SK Grygov posílil mužstvo Samuel Durčák, z FK Nemilany přišel Radim Dvořák a z dorostu se k mužům připojil teprve 16letý Matěj Grégr, který začal sbírat své první zkušenosti mezi dospělými.

Tým od počátku sezóny vedl trenér Jan Haník z Olomouce. Po osmi kolech však došlo ke změně na trenérském postu a podzimní část sezóny byla dokončena pod vedením Jaroslava Otáhala a Libora Macheka.

Stejně jako v předchozích letech zůstává problémem docházka na tréninky, a proto v posledních dvou měsících probíhají tréninky pouze jednou týdně. V průběhu sezóny se bohužel opakovaně stává, že ztrácíme body i v utkáních, která máme dobře rozehraná – několikrát jsme prohráli o jediný gól. Po 12 odehraných kolech se mužstvo nachází na 11. příčce tabulky se ziskem 13 bodů.

Současné umístění rozhodně neodráží potenciál a kvalitu týmu. Věříme proto, že během zimní přestávky se podaří kvalitně potrénovat a v jarní části sezóny posunout do vyšších pater tabulky, kam svými výkony jednoznačně patříme.

Výsledky po neúplné podzimní části:

Bořetice–Valtice 3:0 (Svoboda, Jelínek, Springer)

Pohořelice–Bořetice 1:0

Charvatská Nová Ves–Bořetice 3:2 (Burac, Jelínek)

Bořetice–Hlohovec 0:0

Velké Pavlovice–Bořetice 1:3 (2× Springer, Pazderka)

Nosislav–Bořetice 3:1 (Springer)

Bořetice–Zaječí/Rakvice 0:2

Bořetice–Nikolčice 1:6 (Sehnal)

Křepice–Bořetice 1:0

Bořetice–Moravský Žižkov 7:4 (3× Kocourek, 2× Springer, Jambor, Durčák)

Kobylí–Bořetice 2:1 (Kocourek)

Bořetice–Ivaň 4:1 (2× Kocourek, Springer, Dufek)

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	TJ Sokol Kobylí	13	9	1	3	32:13	28
2.	Přitluky/Lednice B	12	8	3	1	53:16	27
3.	1FK Družstevník Nikolčice	12	8	2	2	40:22	26
4.	TJ Sokol Křepice	12	8	1	3	29:24	25
5.	TJ Sokol Nosislav	12	6	4	2	26:13	22
6.	Zaječí A/Rakvice	12	6	3	3	33:16	21
7.	FK Moravská Nová Ves	12	6	3	3	33:24	21
8.	TJ Sokol Pohořelice	12	5	1	6	14:20	16
9.	TJ Sokol Hlohovec	12	4	3	5	24:34	15
10.	Charvatská Nová Ves	11	4	2	5	18:22	14
11.	TJ Sokol Bořetice	12	4	1	7	22:24	13
12.	V.Pavlovice B/Starovičky	12	4	1	7	19:30	13
13.	TJ Sokol Ivaň	11	3	0	8	20:36	9
14.	FK Valtice	12	2	0	10	11:42	6
15.	TJ Moravský Žižkov	13	0	1	12	12:50	1

Závěrem bych rád vyjádřil poděkování všem, kteří věnují svůj čas, úsilí a energii a tím přispívají k rozvoji fotbalu v Bořeticích. Zvláštní poděkování patří Obci Bořetice, jejíž finanční podpora nám umožnila mimo jiné zrekonstruovat pergolu, opravit příjezdové cesty k fotbalovému hřišti, hlavní fotbalové branky a provést opravu elektroinstalace v kabinách.

Za TJ Sokol Bořetice Zbyněk Jambor

Fotogalerie

Mini příprava

Mladší příprava

Starší příprava

Muži

Fotogalerie

Děkujeme všem, kteří za námi dorazili na setkání seniorů,
foto J. Michna

Na konci listopadu proběhlo tradiční setkání seniorů,
foto J. Michna

Členky kulturní komise na vánočním jarmarku,
foto K. Otáhalová

Jarmark se vždy těší hojné návštěvnosti, foto J. Michna

Finální brigáda před znovuotevřením kostela sv. Anny,
foto J. Michna

Školčátka v Ekocentru Trkmanka na program Vánoce
naší babičky, foto archiv školky

Děti ze ZŠ a MŠ vyráběly vánoční přáníčka

V říjnu proběhl další ročník Běhu za Bořetickým burčákem,
foto V. Otáhal

SPELI

VĚŘÍM
ČESKÝM
DVEŘÍM

Dveře Létal s.r.o.
Hlavní 117, 691 05 Zaječív

WWW.LETAL.CZ

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2026

BOŘETICE

TŘÍDÍME ODPAD

LEDEN	1	2	3	4	5	DUBEN	14	15	16	17	18
pondělí		5	12	19	26	pondělí		6	13	20	27
úterý		6	13	20	27	úterý		7	14	21	28
středa		7	14	21	28	středa	1	8	15	22	29
čtvrtek	1	8	15	22	29	čtvrtek	2	9	16	23	30
pátek	2	9	16	23	30	pátek	3	10	17	24	
sobota	3	10	17	24	31	sobota	4	11	18	25	
neděle	4	11	18	25		neděle	5	12	19	26	
ÚNOR	5	6	7	8	9	KVĚTEN	18	19	20	21	22
pondělí		2	9	16	23	pondělí		4	11	18	25
úterý		3	10	17	24	úterý		5	12	19	26
středa		4	11	18	25	středa		6	13	20	27
čtvrtek		5	12	19	26	čtvrtek		7	14	21	28
pátek		6	13	20	27	pátek	1	8	15	22	29
sobota		7	14	21	28	sobota	2	9	16	23	30
neděle	1	8	15	22		neděle	3	10	17	24	31
BŘEZEN	9	10	11	12	13	ČERVEN	23	24	25	26	27
pondělí		2	9	16	23	pondělí	1	8	15	22	29
úterý		3	10	17	24	úterý	2	9	16	23	30
středa		4	11	18	25	středa	3	10	17	24	
čtvrtek		5	12	19	26	čtvrtek	4	11	18	25	
pátek		6	13	20	27	pátek	5	12	19	26	
sobota		7	14	21	28	sobota	6	13	20	27	
neděle	1	8	15	22	29	neděle	7	14	21	28	

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností) od 1.1.2025 pouze očištěvané popelnice

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTALY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

PLASTY
pytlíkový sběr - PET láhve, fólie, sáčky, kelímky, igelitové pytle, obaly od drogistického zboží
polystyren - pouze čistý samostatně v pytlech
Nepatří sem - PVC, linoleum, guma, molitan, pneumatiky, plast znečištěný zbytky potravin, oleje a chemickými látkami

PAPÍR
noviny, časopisy, lepenka, krabice, karton, sešity, knihy, letáky, psací a balicí papír
Nepatří sem - znečištěný papír, kopírák, použité hygienické pomůcky

SKLO
bílé a barevné sklo, tabulové sklo, obalové sklo, skleněné střepty, skleněné nádoby
Nepatří sem - drátěné sklo, autosklo, plexisklo, keramika, porcelán, zrcadla

NÁPOJOVÉ KARTONY
vícevrstvé obaly od nápojů, nápojové kartony od mléka, mléčných výrobků, džusů a vína

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2026

BOŘETICE

ČERVENEC	27	28	29	30	31	ŘÍJEN	40	41	42	43	44
pondělí		6	13	20	27	pondělí		5	12	19	26
úterý		7	14	21	28	úterý		6	13	20	27
středa	1	8	15	22	29	středa		7	14	21	28
čtvrtek	2	9	16	23	30	čtvrtek	1	8	15	22	29
pátek	3	10	17	24	31	pátek	2	9	16	23	30
sobota	4	11	18	25		sobota	3	10	17	24	31
neděle	5	12	19	26		neděle	4	11	18	25	
SRPEN	31	32	33	34	35	LISTOPAD	44	45	46	47	48
pondělí		3	10	17	24	pondělí		2	9	16	23
úterý		4	11	18	25	úterý		3	10	17	24
středa		5	12	19	26	středa		4	11	18	25
čtvrtek		6	13	20	27	čtvrtek		5	12	19	26
pátek		7	14	21	28	pátek		6	13	20	27
sobota	1	8	15	22	29	sobota		7	14	21	28
neděle	2	9	16	23	30	neděle	1	8	15	22	29
ZÁŘÍ	36	37	38	39	40	PROSINEC	49	50	51	52	53
pondělí		7	14	21	28	pondělí		7	14	21	28
úterý	1	8	15	22	29	úterý	1	8	15	22	29
středa	2	9	16	23	30	středa	2	9	16	23	30
čtvrtek	3	10	17	24		čtvrtek	3	10	17	24	31
pátek	4	11	18	25		pátek	4	11	18	25	
sobota	5	12	19	26		sobota	5	12	19	26	
neděle	6	13	20	27		neděle	6	13	20	27	

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností) od 1.1.2025 pouze očištěvané popelnice

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTALY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

PATŘÍ SEM:
zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny, květiny, čajové sáčky, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků, tráva, plevel, zbytky rostlin, listí, seno, sláma, košťály a celé rostliny

NEPATŘÍ SEM:
zbytky jídel živočišného původu, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel, uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata

OPERAČNÍ PROGRAM ZVÝŠENÍ PŘÍRODNÍ

EVROPSKÁ UNIE

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

Zeleňáčci na startovní čáře

Naši předškoláci 2025–2026

Bořetické listy č. 3/2025

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
 Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
 Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
 Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: březen 2026.
 Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Tiskárna Graweb